

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виноград, вино та продукти виноградарства

Цей Закон регулює правові та організаційні відносини, пов'язані з веденням виноградарства, здійсненням виробництва та реалізацією винограду, вина та інших продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, визначає особливості підготовки до реєстрації, використання та захисту географічних зазначень щодо вин, продуктів винних ароматизованих, а також особливості контролю щодо таких географічних зазначень.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) вино – алкогольний напій, отриманий шляхом повного або часткового спиртового бродіння попередньо розчавленого чи нерозчавленого свіжого винограду або суслу виноградного, з фактичною міцністю за об'ємом не менше 9 % об., загальною міцністю за об'ємом не більше 15 % об., загальною кислотністю не менше 3,5 грама або 46,6 міліеквівалента на 1 літр готового продукту, якщо інше не передбачено цим Законом.

Для вина із зареєстрованим географічним зазначенням (назвою місця походження) допускається фактична міцність за об'ємом не менше 4,5 % об., а для вина, виробленого виключно з винограду, зібраного в зонах виноградарства, встановлених спеціально уповноваженим органом, що відповідають зонам виноградарства А і В за класифікацією Європейського Союзу, – не менше 8,5 % об.

Загальна міцність за об'ємом вина із зареєстрованою назвою місця походження, виробленого без збагачення або із застосуванням часткового концентрування відповідно до цього Закону, може перевищувати 15 % об. у випадках, встановлених специфікацією. Загальна міцність за об'ємом вина, виробленого без збагачення на географічних виноробних територіях, визначених спеціально уповноваженим органом, не може перевищувати 20 % об.;

2) вино ароматизоване – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом від 14,5 % об. до 22 % об. та загальною міцністю за об'ємом не менше 17,5 % об., одержаний з одного або декількох таких продуктів: сушло виноградне, бродіння якого зупинено додаванням спирту, вино (крім Рецини), вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино лікерне, вино напівгазоване, вино напівігристе, вміст яких становить не менше 75 % загального об'єму, до якого можуть додаватися спирт, харчові барвники, сушло виноградне, сушло виноградне частково зброжене, підсолджувачі;

3) вино газоване – алкогольний напій, отриманий з вина без зареєстрованого географічного зазначення, який при відкриванні ємності, у яку він розлитий, вивільняє газ розчиненого діоксиду вуглецю, що має повністю або частково неприродне походження (був доданий), і який через наявність діоксиду вуглецю має надлишковий тиск не менше 3 барів, за умови зберігання при температурі 20°C у закритій ємності;

4) вино ігристе – алкогольний напій, загальна міцність за об'ємною часткою спирту в кюве, призначеному для його вироблення, становить не менше 8,5 % об., отриманий шляхом первинного або вторинного спиртового бродіння з розчавленого чи нерозчавленого свіжого винограду, сусла виноградного або вина, який при відкриванні ємності, у яку він розлитий, вивільняє газ розчиненого діоксиду вуглецю, утворений виключно в результаті бродіння, і який через наявність діоксиду вуглецю має надлишковий тиск не менше 3 барів, за умови зберігання при температурі 20°C у закритій ємності;

5) вино ігристе добірне – алкогольний напій, загальна міцність за об'ємною часткою спирту в кюве, призначеному для його вироблення, становить не менше 9 % об., отриманий шляхом первинного або вторинного спиртового бродіння із свіжого винограду, сусла виноградного або вина, який при відкриванні ємності, у яку він розлитий, вивільняє газ розчиненого діоксиду вуглецю, утворений виключно в результаті бродіння, і який через наявність діоксиду вуглецю має надлишковий тиск не менше 3,5 бара, за умови зберігання при температурі 20°C у закритій ємності;

6) вино ігристе добірне ароматичне – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом не менше 6 % об. та загальною міцністю за об'ємом не менше 10 % об., отриманий шляхом первинного або вторинного спиртового бродіння кюве, сусла виноградного або сусла виноградного у процесі бродіння, отриманого з ароматичних сортів винограду, який при відкриванні ємності, у яку він розлитий, вивільняє газ розчиненого діоксиду вуглецю, утворений виключно в результаті бродіння, і який через наявність діоксиду вуглецю має надлишковий

тиск не менше 3 барів, за умови зберігання при температурі 20°C у закритій ємності;

7) вино з перезрілого винограду – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом не менше 12 % об., загальною міцністю за об'ємом не менше 15 % об., натуральною міцністю за об'ємом не менше 15 % об., який виробляється з перезрілого винограду без збагачення;

8) вино із зів'яленого винограду – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом не менше 9 % об., загальною міцністю за об'ємом не менше 16 % об., натуральною міцністю за об'ємом не менше 16 % об., який виробляється без збагачення з винограду, підданого частковій дегідратації на сонці або в тіні, вміст цукру в якому становить не більше 272 грамів на 1 літр готового продукту;

9) вино кріплене для дистиляції – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом не менше 18 % об. та не більше 24 % об., одержаний виключно шляхом додавання до вина, що не містить залишкового цукру, неректифікованого дистиляту, одержаного шляхом дистиляції (перегонки) вина виноградного з максимальною фактичною міцністю 86 % об., вміст летких кислот у якому становить не більше 1,5 грама на 1 літр у перерахунку на оцтову кислоту;

10) вино лікерне – алкогольний напій з початковою натуральною міцністю за об'ємом не менше 12 % об., фактичною міцністю за об'ємом від 15 % об. до 22 % об., загальною міцністю за об'ємом не менше 17,5 % об., отриманий з вина та/або сусла виноградного у процесі бродіння, до якого додають: спирт нейтральний винний, зокрема спирт із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом не менше 96 % об., та/або дистилят вина чи дистилят вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 86 % об., та/або сусло виноградне концентроване, суміш спирту нейтрального виноградного походження, включаючи спирт, отриманий шляхом дистиляції вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом не менше 96 % об., та/або дистилят вина чи дистилят вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 86 % об., а для певних вин із географічним зазначенням (назвою місця походження) – отриманий із сусла виноградного або його суміші з вином.

До вина лікерного із географічним зазначенням можуть додаватися й інші компоненти, а саме:

спирт нейтральний із винограду, включаючи спирт, отриманий шляхом дистиляції вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом не менше 96 % об. та/або дистиляту вина чи дистиляту вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 86 % об.;

спирт винний або спирт, отриманий шляхом дистиляції вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом від 95 % об. до 96 % об., та/або дистилят винний чи дистилят із виноградних вичавок з фактичною міцністю за

об'ємом від 52 % об. до 86 % об., чи дистилят, отриманий внаслідок дистиляції продукту спиртового бродіння екстракту ізюму з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 94,5 % об.;

сусло виноградне частково зброжене із зів'яленого винограду та/або сусло виноградне концентроване, одержане прямим нагріванням, що відповідає всім іншим вимогам до сусла виноградного концентрованого, крім цієї операції, та/або сусло виноградне концентроване;

суміш сусла виноградного у процесі бродіння з суслем виноградним або суміш сусла виноградного у процесі бродіння з вином та з одним із таких продуктів: спирт винний або спирт, отриманий шляхом дистиляції вина із зів'яленого винограду з фактичною міцністю за об'ємом від 95 % об. до 96 % об., дистилят винний чи дистилят із виноградних вичавок з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 86 % об., дистилят, отриманий внаслідок дистиляції продукту спиртового бродіння екстракту ізюму з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 94,5 % об.;

11) вино молоде у процесі бродіння – вино, в якому спиртове бродіння ще не завершилося, і яке ще не відокремлено від винного осаду;

12) вино напівгазоване – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., загальною міцністю за об'ємом не менше 9 % об., отриманий з вина, вина молодого у процесі бродіння, сусла виноградного або сусла виноградного у процесі бродіння, який після відкривання ємності, у яку він розлитий, вивільняє газ діоксиду вуглецю, що має повністю або частково неприродне походження (був доданий), і який через наявність розчиненого діоксиду вуглецю має надлишковий тиск від 1 бара до 2,5 бара, за умови зберігання при температурі 20°C у закритій ємності, та який зберігається у ємностях об'ємом не більше 60 літрів;

13) вино напівігристе – алкогольний напій, отриманий з вина, вина молодого у процесі бродіння, сусла виноградного або сусла виноградного у процесі бродіння, що має фактичну міцність за об'ємом не менше 7 % об., загальну міцність за об'ємом не менше 9 % об., надлишковий тиск не менше 1 бара і не більше 2,5 бара при зберіганні при температурі 20°C у закритих ємностях, спричинений вмістом утвореного виключно у процесі бродіння розчиненого діоксиду вуглецю у розчині, і зберігається у ємностях об'ємом не більше 60 літрів;

14) виноград – ягоди кущової рослини родини виноградних (Vitaceae), зрілі або частково зів'ялені, що використовуються для виробництва продуктів виноградарства, придатні для подрібнення або пресування та для спонтанного початку спиртового бродіння;

15) виноградарство – сукупність організаційних і технологічних прийомів розмноження, культивування та збирання винограду;

16) виноградний сік – незброжений, але придатний до бродіння рідкий продукт з фактичною міцністю за об'ємом не більше 1 % об., отриманий

з винограду або сусла виноградного шляхом відновлення концентрованого виноградного соку або концентрованого сусла виноградного та оброблений для придатності до споживання;

17) виноробство – сукупність організаційних і технологічних прийомів виготовлення продуктів виноробства;

18) виробник вина – виробник продукту виноградарства, виробник продукту виноробства;

19) виробник винограду – фізична або юридична особа, яка є власником або користувачем земельної ділянки, на якій вирощує виноград, обробляє ділянку винограду, збирає врожай винограду з метою його подальшої переробки у продукти виноградарства або реалізації для подальшої переробки у продукти виноградарства;

20) виробник продукту виноградарства – фізична або юридична особа, яка здійснює господарську діяльність у сфері виноградарства та виноробства, а саме переробку винограду, сусла виноградного або молодого вина, що перебуває у процесі бродіння, у продукт виноградарства та/або продукт виноробства з метою його подальшої реалізації або розливу у споживчу тару;

21) виробник продукту виноробства – фізична або юридична особа, яка здійснює господарську діяльність у сфері виноградарства та виноробства, а саме витримку продукту виноградарства після процесу бродіння та/або обробку продукту виноградарства та розлив продукту виноробства, або лише розлив продукту виноробства у споживчу тару;

22) витримка – технологічний процес дозрівання продукту виноробства у визначених законодавством у сфері виноградарства та виноробства ємностях протягом певного періоду часу для забезпечення природного процесу певних реакцій, внаслідок яких продукт виноробства набуває покращених органолептичних характеристик або відбувається його повна чи часткова фізико-хімічна стабілізація;

23) географічне зазначення вина – найменування, у тому числі традиційна назва, що ідентифікує продукт виноробства, сусло виноградне частково зброжене, що походить з певного географічного місця (країни, регіону, населеного пункту, місцевості тощо), має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені головним чином цим географічним місцем його походження, за умови що не менше 85 % винограду, що використовується для виробництва, походить виключно з цього географічного місця, усі етапи виробництва здійснюються у визначеному географічному місці та з сортів винограду, що належать до виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) або до гібридних сортів виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) та іншого виду роду виноград (*Vitis*).

Під етапом виробництва для цілей цього пункту слід розуміти будь-які та всі етапи виробництва, від збирання врожаю до завершення процесів виробництва готового вина, крім будь-яких поствиробничих процесів та крім

збирання врожаю винограду в обсязі не більше 15 % загального обсягу винограду, що походить з цього географічного місця;

24) географічне зазначення продукту винного ароматизованого – найменування, у тому числі традиційна назва, що ідентифікує продукт винний ароматизований, що походить з певного географічного місця (країни, регіону, населеного пункту, місцевості тощо), має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені головним чином цим географічним місцем його походження;

25) ділянка винограду – земельна ділянка сільськогосподарського призначення площею не менше 0,1 гектара, засаджена кущами винограду для виробництва продуктів виноградарства та/або для експериментальних цілей, та/або для розмноження винограду;

26) Експертна комісія – комісія, утворена спеціально уповноваженим органом з метою дослідження та погодження специфікацій вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням;

27) енологічна практика – технологічна операція, що застосовується (виконується) до винограду, продуктів виноградарства, продуктів виноробства за визначених цим Законом умов;

28) єдиний документ – документ щодо географічного зазначення, в якому викладені основні положення специфікації вина/продукту винного ароматизованого та опис зв'язку продукту з географічним середовищем чи географічним місцем його походження;

29) загальна міцність за масою – загальна концентрація спирту за масою: сума фактичної та потенційної міцності за масовою часткою спирту або сума фактичної та потенційної концентрації спирту за масою;

30) загальна міцність за об'ємом – загальна концентрація спирту за об'ємом: сума фактичної та потенційної міцності за об'ємною часткою спирту або сума фактичної та потенційної концентрації спирту за об'ємом;

31) заявник – особа або об'єднання осіб, що звернулися за погодженням специфікації для подання заявки на географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого та/або подали відповідну заявку;

32) зона виноградарства – географічна виноградарсько-виноробна територія, класифікована за сумою активних температур та екологічними умовами, на якій можуть застосовуватися енологічні практики, дозволені для цієї зони, з урахуванням обмежень, визначених для цієї зони;

33) категорії – визначені цим Законом види (типи) продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих, що класифіковані на підставі фізичних, хімічних та/або органолептичних характеристик, складу таких продуктів та способу їх виробництва;

34) коктейль виномісний ароматизований – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом від 1,2 % об. до 10 % об., отриманий з одного

або декількох таких продуктів: вино (крім Рецини, вин з додаванням спирту), вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино лікерне, вино молоде у процесі бродіння, вино напівгазоване, вино напівігристе, сусло виноградне, сусло виноградне частково зброжене, вміст яких становить не менше 50 % загального об'єму, допускається додавання харчових барвників, сусла виноградного, сусла виноградного частково зброженого, підсолоджувачів, без додавання спирту;

35) концентрований виноградний сік – некарамелізований виноградний сік з фактичною міцністю за об'ємом не більше 1 % об., отриманий шляхом часткового видалення з виноградного соку води у будь-який дозволений згідно із законодавством у сфері виноградарства та виноробства спосіб, крім прямого нагрівання, для якого показник рефрактометра при температурі 20°C становить не менше 50,9 %;

36) купажування – технологічна операція приготування купажу, суміші у певному співвідношенні вин та/або сусел виноградних, що відрізняються за видом, географічним походженням, сортом винограду, роком збирання врожаю;

37) кюве – сусло виноградне, вино або суміш сусел виноградних та/або вин з різними характеристиками, призначені для виробництва вина ігристого, вина ігристого добірного, вина ігристого добірного ароматичного;

38) маркетинговий рік – період виробництва та/або реалізації продуктів виноградарства, продуктів виноробства, що розпочинається 1 серпня попереднього календарного року і закінчується 31 липня поточного календарного року;

39) Міжнародні стандарти – технічні вимоги до виробництва продуктів виноградарства, продуктів виноробства, викладені у Міжнародному енологічному кодексі, Міжнародному кодексі енологічних практик Міжнародної організації виноградарства і вина (Organisation Internationale de la vigne et du vin – OIV);

40) назва місця походження вина – вид географічного зазначення, найменування, у тому числі традиційна назва, що ідентифікує продукт виноробства, сусло виноградне частково зброжене, вино ароматизоване, що походить з певного географічного місця (країни, регіону, населеного пункту, місцевості тощо), має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, зумовлені виключно або головним чином конкретним географічним середовищем з притаманними йому природними і людськими факторами, за умови що 100 % винограду, що використовується для його виробництва, походить виключно з цього географічного місця, усі етапи його виробництва здійснюються у визначеному географічному місці та з сортів винограду, що належать до виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) або до гібридних сортів виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) та іншого виду роду виноград (*Vitis*).

Під етапом виробництва для цілей цього пункту слід розуміти всі етапи виробництва – від збирання врожаю до завершення процесів виробництва готового вина, крім будь-яких поствиробничих процесів;

41) напій на основі вина ароматизований – алкогольний напій з фактичною міцністю за об'ємом від 4,5 % об. до 14,5 % об., одержаний з одного або декількох таких продуктів: вино (крім Рецини, вин з додаванням спирту), вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино лікерне, вино молоде у процесі бродіння, вино напівгазоване, вино напівігристе, вміст яких становить не менше 50 % загального об'єму, допускається додавання харчових барвників, сусла виноградного, сусла виноградного частково збродженого, підсолоджувачів, без додавання спирту;

42) натуральна міцність за об'ємом – загальна міцність за об'ємною часткою спирту у продукті до будь-якого його збагачення;

43) орган сертифікації – підприємство, установа, організація чи їх структурний підрозділ, що провадить діяльність з сертифікації вина/продукту винного ароматизованого відповідно до цього Закону;

44) осад винний – залишки, що накопичуються у ємностях з вином внаслідок бродіння, застосування дозволених енологічних практик чи під час зберігання або утворюються внаслідок фільтрації чи центрифугування вина, або накопичуються у ємностях із суслем виноградним внаслідок застосування дозволених енологічних практик чи під час зберігання, або утворюються внаслідок фільтрації чи центрифугування сусла виноградного;

45) офіційна назва продукту винного ароматизованого – назва категорії продукту винного ароматизованого, вимоги до якої визначені цим Законом і яким відповідає такий продукт;

46) офіційна назва продукту виноградарства, продукту виноробства – назва категорії продукту виноградарства, продукту виноробства, вимоги до якої визначені цим Законом і яким відповідає такий продукт;

47) оцет винний – продукт, отриманий виключно шляхом оцтового бродіння вина, що має загальну кислотність не менше 60 грамів на 1 літр у перерахунку на оцтову кислоту;

48) пікет – продукт, отриманий шляхом бродіння вимочених у воді необроблених виноградних вичавок або вилуговування зброджених виноградних вичавок водою;

49) побічні продукти – залишки, що з'являються у процесі виробництва продуктів виноградарства, продуктів виноробства;

50) покинутий (занедбаний) виноградник – виноградник, до якого протягом п'яти років поспіль не застосовувалися основні агротехнічні чи ампелотехнічні заходи з метою отримання врожаю винограду;

51) потенційна міцність за масовою часткою – число кілограмів чистого спирту, яке можна одержати в результаті повного збродження цукрів, що містяться у 100 кілограмах продукту;

52) потенційна міцність за об'ємом (потенційна міцність за об'ємною часткою спирту) – число об'ємів чистого спирту при температурі 20°C, яке можна одержати в результаті повного збродження цукрів, що містяться у 100 об'ємах продукту при такій температурі;

53) представлення на ринку – будь-яка інформація, що надається споживачам за допомогою пакувального матеріалу, у тому числі зовнішнього вигляду, форми, типу (виду) пляшки (ємності);

54) препарати ароматичні – ароматичні продукти, отримані з використанням фізичних, ферментативних або мікробіологічних процесів із харчових продуктів, у тому числі перероблених, та/або із нехарчових матеріалів рослинного, тваринного або мікробіологічного походження;

55) продукт винний ароматизований – алкогольний напій, отриманий з продуктів виноградарства, продуктів виноробства визначених цим Законом категорій і підданий ароматизації;

56) продукт виноградарства – вино, вино газоване, вино ігристе, вино із зів'яленого винограду, вино з перезрілого винограду, вино кріплене для дистиляції, вино лікерне, вино молоде у процесі бродіння, вино напівгазоване, вино напівігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, сушло виноградне, сушло із зів'яленого винограду, сушло виноградне концентроване, сушло виноградне концентроване ректифіковане, сушло виноградне частково зброжене/сушло виноградне у процесі бродіння, оцет винний;

57) продукт виноробства – вино, вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино із зів'яленого винограду, вино з перезрілого винограду, вино лікерне, вино напівгазоване, вино напівігристе, які придатні для безпосереднього споживання;

58) протокол експерименту – письмовий документ, що визначає спосіб розроблення та етапи виконання експерименту, його мету, вимоги до обладнання, процедур, речовин, зразків, порядок поводження з ними, вимоги щодо безпеки, порядок визначення результатів та складання звітності;

59) Рецина – вино, вироблене на географічній території Греції з використанням сушла виноградного, обробленого смолою сосни алепської (*Pinus halepensis*);

60) речовини ароматичні – речовини певного хімічного складу, що мають смако-ароматичні властивості;

61) речовини ароматичні натуральні – речовини ароматичні, отримані з використанням фізичних, ферментативних або мікробіологічних процесів із матеріалів рослинного, тваринного або мікробіологічного походження, у тому числі перероблених для споживання людиною;

62) сенсорний оцінювач – фізична особа, яка має відмінну гостроту органів відчуття візуальних, ароматичних та смакових характеристик продуктів виноградарства і пройшла підготовку з використання сенсорної методології для виконання в межах органолептичного дослідження сенсорного аналізу вина/продукту винного ароматизованого, у тому числі з географічним зазначенням;

63) сертифікат – документ, що підтверджує відповідність вина/продукту винного ароматизованого вимогам специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням;

64) спеціально уповноважений орган – центральний орган виконавчої влади, наділений Кабінетом Міністрів України повноваженнями із здійснення погодження специфікації товару і змін до неї та контролю особливих якостей чи інших характеристик товарів, щодо яких використовуються географічні зазначення, а також визначення меж географічних місць, з якими пов'язані ці особливі якості чи інші характеристики, та виробників зазначених товарів у межах цих географічних місць;

65) сусло виноградне – рідкий продукт з фактичною міцністю за об'ємом не більше 1 % об., отриманий із свіжого винограду природним шляхом через застосування фізичних процесів (подрібнення, пресування);

66) сусло виноградне концентроване – некарамелізоване виноградне сусло з фактичною міцністю за об'ємом не більше 1 % об., отримане шляхом часткового видалення з сусла виноградного води у будь-який дозволений згідно із законодавством у сфері виноградарства та виноробства спосіб, крім прямого нагрівання, для якого показник рефрактометра при температурі 20°C становить не менше 50,9 %;

67) сусло виноградне концентроване ректифіковане – некарамелізоване виноградне сусло, отримане шляхом часткового видалення з сусла виноградного води у будь-який дозволений згідно із законодавством у сфері виноградарства та виноробства спосіб, крім прямого нагрівання, для якого показник рефрактометра при температурі 20°C становить не менше 61,7 %. Фактична міцність за об'ємом очищеного концентрованого виноградного сусла не може перевищувати 1 % об.;

68) сусло виноградне свіже, бродіння якого зупинено додаванням спирту, – продукт з фактичною міцністю за об'ємом від 12 % об. до 15 % об., отриманий шляхом додавання до сусла виноградного незбродженого з натуральною міцністю не менше 8,5 % об., яке походить виключно з технічних сортів винограду, нейтрального спирту, отриманого шляхом дистиляції (перегонки) вина, у тому числі вина із зів'ялого винограду, з фактичною міцністю за об'ємом не менше 96 % об. або винного дистиляту з фактичною міцністю за об'ємом від 52 % об. до 80 % об.;

69) сусло виноградне частково зброжене (сусло виноградне у процесі бродіння) – продукт, отриманий шляхом бродіння сусла виноградного

з фактичним вмістом спирту за об'ємом більше 1 % об., але менше 3/5 загального об'ємного вмісту спирту;

70) технічні сорти винограду, технічний виноград – сорти винограду, крім столових, призначені для виробництва продуктів виноградарства;

71) традиційне зазначення – найменування, у тому числі географічне зазначення, яке традиційно використовується для таких продуктів: вино, вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино із зів'яленого винограду, вино з перезрілого винограду, вино лікерне, вино напівгазоване, вино напівігристе, продукт винний ароматизований, а також для позначення способу виробництва, витримки, якості, кольору, типу, місця виготовлення такого продукту або конкретної події, пов'язаної з історією продукту з географічним зазначенням (назвою місця походження);

72) фактична міцність за масовою часткою – число кілограмів чистого спирту, що міститься у 100 кілограмах продукту;

73) фактична міцність за об'ємом – фактична міцність за об'ємною часткою спирту, число об'ємів чистого спирту при температурі 20°C, що міститься у 100 об'ємах продукту при такій температурі;

74) фальсифікація продуктів виноградарства, продуктів виноробства – умисне, з корисливою метою виробництво продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих з порушенням технології виробництва, вимог до їхнього складу або з неправомірним використанням об'єкта права інтелектуальної власності та/або з неправомірним використанням позначень товару іншого виробника, копіюванням зовнішнього вигляду виробу іншого суб'єкта господарювання без його дозволу.

2. Для цілей цього Закону під вином/продуктом винним ароматизованим розуміються відповідно продукти виноробства/продукти винні ароматизовані, а під вином з географічним зазначенням – один або декілька продуктів виноробства, суло виноградне частково зброджене з географічним зазначенням.

3. Термін "ємність" вживається в цьому Законі у значенні терміна "посудина", наведеному в Законі України "Про Митний тариф України".

4. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у законах України "Про правову охорону географічних зазначень", "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", "Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів", "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального", "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин", "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", "Про адміністративну процедуру".

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на суспільні відносини, пов'язані із здійсненням виробництва, переробки, реалізації, маркування, представлення на ринку, обігу, транспортування, простежуваності винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, у тому числі із зареєстрованим географічним зазначенням, ввезення на митну територію України, а також вивезення з митної території України винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих.

2. Дія цього Закону не поширюється на суспільні відносини щодо виробництва винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, призначених (вироблених) для особистого споживання.

Стаття 3. Законодавство України у сфері виноградарства та виноробства

1. Законодавство України у сфері виноградарства та виноробства складається з цього Закону, законів України "Про правову охорону географічних зазначень", "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", "Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів", "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального", інших нормативно-правових актів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ II. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ВИНОГРАДАРСТВА ТА ВИНОРОБСТВА

Стаття 4. Органи виконавчої влади у сфері виноградарства та виноробства

1. До системи органів виконавчої влади у сфері виноградарства та виноробства належать:

1) Кабінет Міністрів України;

2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави;

3) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави;

4) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері виноградарства та виноробства

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері виноградарства та виноробства належить:

1) забезпечення здійснення державної політики у сфері виноградарства та виноробства;

2) спрямування та координація роботи відповідних центральних органів виконавчої влади у сфері виноградарства та виноробства шляхом визначення нормативно-правових актів, які підлягають розробленню або перегляду відповідно до цього Закону, розміру видатків на здійснення заходів державної підтримки, передбачених цим Законом, під час розроблення проекту Державного бюджету України;

3) прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів у сфері виноградарства та виноробства;

4) організація міжнародного співробітництва у сфері виноградарства та виноробства;

5) здійснення інших повноважень відповідно до цього Закону.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, належить:

1) забезпечення формування державної політики у сфері виноградарства та виноробства;

2) здійснення державного управління та регулювання у сфері виноградарства та виноробства;

3) розроблення та прийняття нормативно-правових актів у межах повноважень, встановлених цим Законом, що визначають та затверджують:

вимоги до виробництва продуктів виноградарства, продуктів виноробства, викладені у Міжнародному енологічному кодексі, Міжнародному кодексі енологічних практик Міжнародної організації виноградарства та вина (OIV);

перелік традиційних зазначень та порядок їх використання;

зони виноградарства;

перелік класифікованих сортів винограду, у тому числі ароматичних;

вимоги до розроблення проекту опорядження виноградника;

порядок утилізації, дистиляції продуктів виноградарства та їх використання для виробництва оцту винного або для іншого промислового використання;

вимоги до продуктів винних ароматизованих, зокрема щодо їх підсолодження, ароматизації, додавання спирту, води, харчових добавок та барвників, діоксиду вуглецю;

порядок складання, подання та розгляду передбачених цим Законом заявок, декларацій, повідомлень, а також документів, необхідних для погодження застосування експериментальних енологічних практик;

порядок ведення та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру та формування витягів з нього;

порядок надання інформації щодо продукту виноградарства в електронній формі;

методи фізико-хімічного аналітичного дослідження та органолептичного дослідження, вимоги до сенсорних оцінювачів, програми підготовки, перевірки знань і компетентностей сенсорних оцінювачів;

умови, порядок та методики здійснення ізотопного аналізу, способи і методики відбору зразків, умови щодо кількості зразків та їх підготовки, вимоги до змісту і форми документів щодо ізотопного аналізу;

умови, порядок і спосіб перевезення нефасованих продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, порядок внесення даних про такі продукти до Виноградарсько-виноробного реєстру;

порядок ведення обліку винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, пробок/корків при здійсненні виробництва продуктів виноградарства;

порядок визначення відповідності вимогам цього Закону підприємства, установи, організації, їхніх матеріально-технічної бази та інших об'єктів

інфраструктури, необхідних для виконання функцій сертифікації вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням;

порядок підтвердження спеціальних знань аудиторів із сертифікації – інспектора відповідної спеціалізації;

4) участь у міжнародному співробітництві з питань виноградарства та виноробства, виконання міжнародних договорів України у цій сфері;

5) здійснення інших повноважень, визначених цим Законом.

2. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, належить:

1) реалізація державної політики у сфері виноградарства та виноробства;

2) забезпечення ведення та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру;

3) забезпечення класифікації сортів винограду;

4) оприлюднення переліку акредитованих лабораторій, які проводять дослідження у сфері регулювання цього Закону, у тому числі при здійсненні зовнішнього (міжгалузевого) контролю;

5) забезпечення ведення та адміністрування Реєстру органів сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих, а також забезпечення його відкритості та загальнодоступності;

6) організація виконання програм державної підтримки у сфері виноградарства та виноробства;

7) здійснення інших повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу (далі – контролюючий орган), та його територіальних органів належить:

1) здійснення державного нагляду (контролю) у сфері виноградарства та виноробства;

2) здійснення контролю відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням;

3) розгляд справ про порушення законодавства у сфері виноградарства та виноробства;

4) участь у розробленні нормативно-правових актів у сфері виноградарства та виноробства;

5) здійснення інших повноважень, визначених цим Законом.

Розділ III. ВИНОГРАДАРСТВО

Стаття 8. Зони виноградарства

1. Виноградарство в Україні здійснюється в межах зон виноградарства, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

2. Зони виноградарства визначаються відповідно до кліматичної класифікації зон виноградарства Європейського Союзу та повинні відповідати зонам виноградарства А, В і С Європейського Союзу.

Стаття 9. Вимоги до сортів винограду та їх класифікація

1. Для здійснення виноградарства та виноробства, у тому числі для засадження, пересадження, щеплення або перещеплення винограду, застосовуються класифіковані відповідно до цієї статті технічні сорти винограду, внесені до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, які відповідають таким вимогам:

1) технічний сорт винограду належить до виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) або походить від схрещування сортів цього виду з іншими сортами роду виноград (*Vitis*);

2) технічний сорт винограду не є гібридом – прямим виробником і не належить до сортів Ной, Отелло, Ізабелла, Жакез, Клінтон та Ербемон.

2. Класифікація сортів винограду здійснюється з визначенням назви кожного сорту та її синонімів, відомих на території України, за такими ознаками:

1) за кольором ягоди та/або за кольором продукту виноробства, для виробництва якого дозволяється використання відповідного сорту;

2) за належністю до виду виноград справжній (*Vitis vinifera*) або походженням від схрещування сортів цього виду з іншими видами роду виноград (*Vitis*);

3) за належністю до ароматичних сортів винограду;

4) за зоною виноградарства, в якій рекомендується вирощування сорту винограду.

3. Використання технічних сортів винограду, що не відповідають вимогам частини першої цієї статті, допускається виключно для засадження, пересадження, щеплення або перещеплення винограду, призначеного для визначення придатності сорту винограду для поширення в Україні, у тому числі дореєстраційного, для наукових і експериментальних досліджень винограду або вироблених з таких сортів продуктів виноградарства та виноробства у випадках, передбачених цим Законом.

4. У разі виявлення у винограднику сорту винограду, що не відповідає вимогам цієї статті, насадження такого сорту підлягає повному видаленню шляхом викорчовування всіх кущів винограду власником виноградника або у випадках, передбачених договором про використання виноградника, – виробником винограду протягом 15 років з дня виявлення.

5. У разі припинення чинності прав на сорт винограду в Державному реєстрі сортів рослин, придатних для поширення в Україні, використання такого сорту винограду для виробництва продуктів виноградарства допускається протягом 15 років з дня припинення.

6. Класифікацію сортів винограду забезпечує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, який затверджує перелік класифікованих сортів винограду.

Стаття 10. Порядок опорядження та утримання виноградника

1. Опорядження виноградника для виноробства здійснюється в межах зон виноградарства відповідно до проекту, розробленого за замовленням власника або користувача ділянки винограду.

2. Допускається включення до проекту опорядження виноградника для виноробства сортів винограду, не включених до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, за умови що проект передбачає засадження виноградника рослинами таких сортів після їх включення до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, або у випадках, якщо використання садивного матеріалу таких сортів винограду дозволяється згідно із законодавством у сфері насінництва та розсадництва та про охорону прав на сорти рослин.

3. Утримання виноградника здійснюється з дотриманням вимог проекту опорядження виноградника. Не допускаються утворення покинутих (занедбаних) виноградників та виробництво продуктів виноградарства із врожаю, зібраного на таких виноградниках.

4. Вимоги до розроблення проекту опорядження виноградника затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Розділ IV. ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКТІВ ВИНОГРАДАРСТВА

Стаття 11. Загальні вимоги до виробництва продуктів виноградарства

1. Виробництво продуктів виноградарства здійснюється із забезпеченням простежуваності та з додержанням таких вимог:

1) продукти виноградарства виробляються із свіжого винограду класифікованих сортів з додержанням вимог статті 9 цього Закону;

2) надмірне пресування винограду, яким вважається пресування до одержання побічних продуктів із загальною міцністю менше 5 % загальної міцності, одержаної із зазначеного винограду, не допускається. Не вважається пресуванням фільтрування і центрифугування осаду винного, якщо отримані у такий спосіб продукти відповідають вимогам до виробництва продуктів виноградарства;

3) при виробництві допускається застосування дозволених енологічних практик, енологічних матеріалів та інших складників, передбачених цим Законом та Міжнародними стандартами, а для імпортованих продуктів виноградарства – передбачених законодавством країни походження, крім встановлених цим Законом випадків;

4) виробництво продуктів виноградарства здійснюється з дотриманням вимог цього Закону, Міжнародних стандартів та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів;

5) виробництво продуктів виноградарства із сушеного винограду (ізюму) не допускається;

6) одержані продукти виноградарства повинні належати до однієї із встановлених цим Законом категорій продуктів виноградарства, відповідати вимогам до неї згідно з цим Законом та вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства.

2. Дозволяються виробництво, зберігання, обіг продуктів виноградарства таких категорій: вино, вино газоване, вино ігристе, вино ігристе добірне, вино ігристе добірне ароматичне, вино із зів'яленого винограду, вино з перезрілого винограду, вино кріплене для дистиляції, вино лікерне, вино молоде у процесі бродіння, вино напівгазоване, вино напівігристе, сусло виноградне, сусло із зів'яленого винограду, сусло виноградне концентроване, сусло виноградне

концентроване ректифіковане, сусло виноградне частково зброджене/сусло виноградне у процесі бродіння, оцет винний.

Продукт виноградарства, підданий деалкоголізації повністю або частково, належить до тієї самої категорії, що і первинний продукт виноградарства.

3. Як виняток, допускаються виробництво, зберігання, обіг продуктів виноградарства, що не належать до встановлених цим Законом категорій, з винограду класифікованих сортів, за умови що виробництво таких продуктів здійснюється виключно для особистих потреб або вони призначені для виробництва оцту винного чи дистиляції, або якщо такий продукт є вином у скляних пляшках, щодо якого існують докази розливу не пізніше 1 вересня 1971 року, за умови що відомості про виробництво, зберігання, обіг таких продуктів виноградарства включені до передбачених цим Законом декларацій та відображені в обліку та звітності виробника у порядку, встановленому цим Законом.

4. Продукти виноградарства, що не відповідають вимогам цієї статті, підлягають утилізації, дистиляції або використанню для виробництва оцту винного чи для інших цілей, ніж споживання, у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 12. Види (типи) продуктів виноробства

1. Продукти виноробства поділяються на такі види (типи):

1) за кольором – вино червоне, вино біле, вино рожеве, під якими розуміють будь-який продукт виноробства відповідного кольору;

2) за вмістом цукру – вино сухе, вино напівсухе, вино напівсолодке, вино солодке, під якими розуміють будь-який продукт виноробства з відповідним вмістом цукру;

3) за вмістом діоксиду вуглецю – вино тихе, вино ігристе, вино напівігристе, вино газоване, вино напівгазоване;

4) за сортовим складом – вино сортове, при виробництві якого використано не менше 85 % винограду певного сорту, вино ординарне, під яким розуміють будь-який продукт виноробства.

2. За напрямками використання вино поділяється на:

1) вино для споживання;

2) вино для виробництва продуктів винних ароматизованих;

3) вино для виробництва вина газованого, вина ігристого, вина ігристого добірного, вина ігристого добірного ароматичного, вина лікерного, вина напівгазованого, вина напівігристого;

4) вино для виробництва дистилятів.

3. Для виробництва вина із зареєстрованою назвою походження використовується 100 % винограду, що походить виключно з географічного місця, визначеного у специфікації вина із зареєстрованою назвою місця походження.

4. Для виробництва вина із зареєстрованим географічним зазначенням використовується не менше 85 % винограду, що походить виключно з географічного місця, визначеного у специфікації вина із зареєстрованим географічним зазначенням. До 15 % використаного винограду може походити з географічного місця за межами географічного місця, визначеного у специфікації, але розташованого на території України, крім виробництва вина із транскордонним зареєстрованим географічним зазначенням.

5. При виробництві продуктів виноробства забороняється піддавати виноградний сік чи концентрований виноградний сік спиртовому бродінню або додавати їх до продуктів виноробства.

Стаття 13. Енологічні практики та загальні вимоги до них

1. В Україні дозволяється застосування до продуктів виноградарства та винограду, з якого вони виробляються, таких енологічних практик:

- 1) підсолодження продуктів виноробства;
- 2) збагачення винограду та окремих продуктів виноградарства;
- 3) підвищення або зниження кислотності винограду та окремих продуктів виноградарства;
- 4) купажування;
- 5) деалкоголізація;
- 6) інших практик, дозволених Міжнародними стандартами.

2. Не допускається застосування енологічних практик до суслу виноградного, суслу виноградного концентрованого, що призначено для приготування виноградного соку або концентрованого виноградного соку.

3. При застосуванні енологічних практик забороняється додавання води, крім випадків, передбачених законодавством у сфері виноградарства та виноробства, а також додавання спирту, крім додавання спирту при виробництві суслу виноградного, бродіння якого зупинене додаванням спирту, вина лікерного, вина кріпленого для дистиляції.

4. При застосуванні енологічних практик сусло виноградне, бродіння якого зупинене додаванням спирту, може використовуватися лише на етапі виробництва продуктів виноградарства та виноробства, крім вин, що належать до товарних підпозицій 2204 10, 2204 21 і 2204 29 УКТ ЗЕД.

5. Усі дозволені цим Законом енологічні практики, крім підвищення або зниження кислотності вина, допускається здійснювати виключно в межах географічного місця, в якому зібрано свіжий виноград, безпосередньо під час виробництва з винограду або із виробленого з такого винограду сусла виноградного, сусла виноградного у процесі бродіння або молодого вина у процесі бродіння вина чи іншого продукту виноробства, призначеного для безпосереднього споживання людиною, крім вина ігристого або вина газованого. Підвищення або зниження кислотності вина, крім вина ігристого або вина газованого, допускається здійснювати виключно в межах географічного місця, в якому зібрано свіжий виноград для його виробництва.

6. Енологічні практики, дозволені згідно з цим Законом лише за виняткових несприятливих кліматичних умов, застосовуються не пізніше 1 січня – у зоні виноробства, що відповідає зоні С за класифікацією Європейського Союзу, і не пізніше 16 березня – у зонах виноробства, що відповідають зонам А та В за класифікацією Європейського Союзу, і виключно щодо продуктів виноградарства, вироблених із винограду, зібраного безпосередньо перед зазначеними датами, крім випадків, передбачених цим Законом.

7. Концентрування вина шляхом охолодження, підвищення або зниження кислотності допускається протягом всього року без обмеження строком.

Стаття 14. Підсолодження продуктів виноробства

1. Підсолодження вина допускається після направлення виробником повідомлення про застосування такої технологічної операції до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

2. Підсолодження вина допускається лише з використанням сусла виноградного, сусла виноградного концентрованого, сусла виноградного концентрованого ректифікованого, за умови що загальна міцність за об'ємом внаслідок такої технологічної операції підвищується не більш як на 4 % об.

3. Здійснення на території України підсолодження імпортованого вина з географічним зазначенням, призначеного для безпосереднього споживання кінцевим споживачем, забороняється.

4. Виробник вина зобов'язаний відображати факт застосування підсолодження в облікових документах та в декларації про виробництво продуктів виноградарства.

Стаття 15. Збагачення винограду та окремих продуктів виноградарства

1. Допускається застосування збагачення – підвищення натуральної міцності за об'ємом – до винограду, сусла виноградного, сусла виноградного у процесі бродіння, вина молодого у процесі бродіння, продуктів виноробства в роки з винятково несприятливими кліматичними умовами.

2. Підвищення натуральної міцності за об'ємом внаслідок збагачення не повинно перевищувати таких показників:

3 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства А Європейського Союзу;

2 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства В Європейського Союзу;

1,5 % об. – в інших зонах виноградарства.

У роки з винятково несприятливими кліматичними умовами допускається підвищення зазначених показників на 0,5 %.

3. Допускається підвищення натуральної міцності за об'ємом шляхом застосування таких технологічних операцій:

1) додавання до винограду, сусла виноградного у процесі бродіння або молодого вина у процесі бродіння сахарози, сусла виноградного концентрованого або сусла виноградного концентрованого ректифікованого;

2) додавання до сусла виноградного сахарози, сусла виноградного концентрованого або сусла виноградного концентрованого ректифікованого;

3) часткове концентрування сусла виноградного, у тому числі шляхом зворотного осмосу;

4) часткове концентрування вина шляхом охолодження.

4. Технологічні операції, передбачені частиною третьою цієї статті, не підлягають одночасному застосуванню, якщо продукт виноробства або сусло виноградне були збагачені суслом виноградним концентрованим або суслом виноградним концентрованим ректифікованим.

5. Додавання сахарози може здійснюватися виключно шляхом сухого підцукровування.

6. Додавання сусла виноградного концентрованого або сусла виноградного концентрованого ректифікованого не повинно призводити до збільшення первинного обсягу свіжого подрібненого винограду, сусла виноградного, сусла

виноградного у процесі бродіння чи вина молодого у процесі бродіння більш як на:

11 % – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноробства А Європейського Союзу;

8 % – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноробства В Європейського Союзу;

6,5 % – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноробства С Європейського Союзу.

7. При концентруванні сусла виноградного або продукту виноробства, підданих збагаченню шляхом застосування технологічних операцій, передбачених частиною третьою цієї статті, не допускається:

1) зменшення обсягу сусла виноградного або продукту виноробства більш як на 20 % порівняно з первинним;

2) підвищення натуральної міцності за об'ємом сусла виноградного або продукту виноробства більш як на 2 % об.

8. Крім винятків, встановлених цим Законом, збагачення шляхом застосування технологічних операцій, передбачених частиною третьою цієї статті, концентрування допускаються до загальної міцності за об'ємною часткою спирту у свіжому винограді, суслі виноградному, суслі виноградному у процесі бродіння, молодому вині у процесі бродіння або продукті виноробства не більш як до:

11,5 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства А Європейського Союзу;

12,0 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства В Європейського Союзу;

12,5 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства СІ Європейського Союзу;

13 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства СІІ Європейського Союзу;

13,5 % об. – у зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства СІІІ Європейського Союзу.

9. Під час виробництва вина червоного допускається підвищення загальної міцності за об'ємом сусла виноградного, сусла виноградного у процесі бродіння, вина молодого у процесі бродіння або вина додатково на 0,5 % об. у зонах виноградарства, що відповідають зонам виноградарства А і В Європейського Союзу.

При виробництві вина з географічним зазначенням допускається підвищення загальної міцності за об'ємом до максимальної загальної міцності за об'ємом, визначеної цим Законом для вина.

10. Якщо збагачення застосовується до вина з географічним зазначенням, виробник зобов'язаний повідомити про застосування такої технологічної операції орган сертифікації, що перевіряє відповідність такого вина вимогам специфікації, під час виробництва вина з географічним зазначенням або протягом одного місяця після завершення його виробництва.

Стаття 16. Підвищення або зниження кислотності винограду та окремих продуктів виноградарства

1. Щодо винограду, сусла виноградного, сусла виноградного у процесі бродіння, вина молодого у процесі бродіння допускається:

1) зниження кислотності в зонах виноградарства, що відповідають зонам виноградарства А, В і СІ Європейського Союзу;

2) підвищення кислотності та зниження кислотності в зонах виноградарства, що відповідають зонам виноградарства СІ, СІІ і СІІІ(а) Європейського Союзу, з дотриманням вимоги частини четвертої цієї статті;

3) підвищення кислотності в зоні виноградарства, що відповідає зоні виноградарства СІІІ(б) Європейського Союзу;

4) у роки з винятково несприятливими кліматичними умовами – підвищення кислотності в зонах виноградарства, що відповідають зонам виноградарства А і В Європейського Союзу.

2. Зниження кислотності вина допускається до рівня 1 гектолітр у перерахунку на винну кислоту або 13,3 міліеквівалента на 1 літр.

Підвищення кислотності вина допускається до рівня 2,50 гектолітра у перерахунку на винну кислоту або 33,3 міліеквівалента на 1 літр.

Підвищення кислотності інших продуктів виноградарства, крім вина, допускається до рівня 1,50 гектолітра у перерахунку на винну кислоту або 20 міліеквівалентів на 1 літр.

Підвищення і зниження кислотності здійснюються виключно в зоні виноградарства, в якій зібрано виноград, використаний для виробництва продукту виноградарства.

3. Одночасне підвищення кислотності і збагачення винограду, сусла виноградного у процесі бродіння, молодого вина у процесі бродіння не допускається.

4. Одночасне застосування до продукту виноградарства підвищення і зниження кислотності не допускається.

5. Якщо підвищення або зниження кислотності застосовується при виробництві вина з географічним зазначенням, виробник зобов'язаний повідомити про застосування такої технологічної операції орган сертифікації, що перевіряє відповідність такого вина вимогам специфікації.

6. При виробництві продукту виноградарства яблучно-молочне бродіння не вважається зниженням кислотності.

Стаття 17. Купажування. Обмеження при купажуванні

1. Допускається купажування вина, якщо кожна використана для купажу складова відповідає вимогам, встановленим цим Законом для виробництва вина, та вимогам законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

2. Купажуванням не вважається:

1) збагачення шляхом додавання сусла виноградного концентрованого або сусла виноградного концентрованого ректифікованого;

2) підсолодження.

3. Складовими для цілей купажування є:

1) вино червоне, вино біле, вино, придатне для отримання червоного або білого вина, сусло виноградне;

2) вино без зареєстрованого географічного зазначення, вино з географічним зазначенням, сусло виноградне, вино, призначене для виробництва вина з географічним зазначенням.

Для цілей цієї частини рожеве вино вважається червоним вином.

4. Не допускається купажування:

1) вина, виробленого в Україні, з імпортованим вином;

2) вин, вироблених за межами України;

3) сусла виноградного, вина, до яких були застосовані дозволені енологічні практики, з суслем виноградним, вином, до яких не були застосовані енологічні практики;

4) білого вина з червоним вином для отримання рожевого вина, крім купажування для виробництва кюве, напівігристого вина або купажування вина з географічним зазначенням.

Стаття 18. Деалкоголізація

1. Допускається деалкоголізація вина, вина ігристого, вина добірного ігристого, вина добірного ігристого ароматичного, вина газованого, вина напівігристого, вина напівгазованого після набуття ним всіх характеристик, передбачених для відповідної категорії, та без погіршення їх органолептичних властивостей.

Деалкоголізація здійснюється шляхом:

- 1) часткового випаровування в умовах вакууму;
- 2) мікрофільтрації, ультрафільтрації, нанофільтрації, застосування зворотного осмосу та інших мембранних технік;
- 3) дистиляції.

2. Повна деалкоголізація здійснюється до фактичної міцності за об'ємом не більше 0,5 % об., часткова деалкоголізація – до рівня більше 0,5 % об. і менше мінімальної фактичної міцності за об'ємом для відповідної категорії продуктів виноробства.

3. Одночасне застосування до суслу виноградного деалкоголізації і підсолодження не допускається.

4. Деалкоголізація продуктів виноробства з географічними зазначеннями не допускається.

Стаття 19. Експериментальні енологічні практики

1. Як виняток, допускається застосування експериментальних енологічних практик, не дозволених цим Законом або Міжнародними стандартами, за умови одержання погодження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, на здійснення фізичною або юридичною особою дослідницького проекту з виробництва не більше 50 тисяч гектолітрів продуктів виноградарства на рік згідно з протоколом експерименту.

2. Погодження застосування експериментальних енологічних практик надається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, протягом 10 календарних днів з дня одержання від виконавця експерименту документів у паперовій або електронній формі, в яких вичерпно викладено протокол експерименту, за умови що:

1) метою експерименту є виробництво продукту виноградарства, стабілізація, зберігання або дозрівання (витримка) продукту виноградарства та/або виробництво нового виду такого продукту;

2) забезпечено збереження природних та істотних характеристик продукту виноградарства, відсутність істотних змін у складі та характеристиках продукту;

3) протокол експерименту передбачає одержання не більше 50 тисяч гектолітрів продуктів виноградарства на рік;

4) у поданих документах наявні такі відомості про виконавця експерименту та всіх осіб, залучених до здійснення дослідницького проекту:

для юридичної особи – найменування, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, місцезнаходження;

для фізичної особи – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті) та унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

дати початку і завершення експерименту;

відомості про місце здійснення експерименту (включаючи дані про виноградники, в яких вирощений виноград, що використовується для здійснення експерименту, місцезнаходження та кадастровий номер земельної ділянки, в межах якої розташований виноградник);

категорії та обсяг продуктів виноградарства та енологічних матеріалів, що використовуються для здійснення експерименту;

категорії та обсяг продуктів виноградарства, одержаних у результаті експерименту.

3. Підставою для відмови у наданні погодження є:

1) невідповідність експериментальних енологічних практик або процедури їх здійснення вимогам законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, про охорону навколишнього природного середовища, охорону здоров'я, забезпечення техногенної безпеки;

2) наявність у протоколі експерименту відомостей, що не відповідають інформації Виноградарсько-виноробного реєстру та/або інших публічних електронних реєстрів і не виключають можливості введення споживачів в оману щодо складу, походження, властивостей або показників якості продукту, одержаного з використанням експериментальних енологічних практик;

3) подання документів, що не відповідають встановленим цим Законом вимогам та/або не дають змоги вичерпно визначити протокол експерименту, та/або не обмежують обсяг продуктів виноградарства, що можуть бути одержані внаслідок застосування експериментальних енологічних практик.

4. Виконавець експерименту зобов'язаний подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, звіт про результати експерименту у паперовій або електронній формі, що містить

відомості про обсяг, категорії, безпечність та якість продуктів виноградарства, вироблених із застосуванням експериментальних енологічних практик, та про їх реалізацію, а також документи, що підтверджують наведені у звіті відомості, не пізніше 1 січня року, наступного за роком, в якому було погоджено використання експериментальних енологічних практик. У разі якщо станом на 1 січня року, наступного за роком, в якому було погоджено використання експериментальних енологічних практик, експеримент не завершено, додатковий звіт та підтвердні документи до нього подаються виконавцем експерименту в електронній або паперовій формі протягом 30 календарних днів з дня завершення експерименту.

5. Виконавець експерименту зобов'язаний відобразити відомості про застосування експериментальних енологічних практик в обов'язкових щорічних деклараціях в обсязі та порядку, встановлених законодавством у сфері виноградарства та виноробства.

6. Продукти виноградарства, одержані із застосуванням експериментальних енологічних практик, не підлягають реалізації через заклади громадського харчування, торговельні об'єкти у сфері оптової або роздрібною торгівлі, інтернет-магазини.

Стаття 20. Побічні продукти при виробництві продуктів виноградарства

1. Утворені при виробництві продуктів виноградарства залишки є побічними продуктами та можуть використовуватися виключно:

1) шляхом повторного забродження виноградних вичавок для подальшої дистиляції або для виробництва пікету для дистиляції;

2) для дистиляції;

3) для виробництва спирту або спиртних напоїв – у випадках, встановлених законодавством у сфері виробництва і обігу спиртних напоїв.

2. Побічні продукти, не використані у спосіб, передбачений частиною першою цієї статті, підлягають обов'язковій утилізації виробником продуктів виноградарства, при виробництві яких вони утворилися.

3. Не допускається використання побічних продуктів для виробництва продуктів, призначених для безпосереднього споживання кінцевим споживачем, крім спирту, спиртних напоїв і пікету.

4. Побічні продукти в обов'язковому порядку підлягають дистиляції або утилізації.

Розділ V. ПРОДУКТИ ВИННІ АРОМАТИЗОВАНІ

Стаття 21. Загальні вимоги до виробництва продуктів винних ароматизованих

1. За категоріями продукти винні ароматизовані поділяються на такі види (типи):

- 1) вина ароматизовані;
- 2) напої на основі вина ароматизовані;
- 3) коктейлі виновмісні ароматизовані.

2. Продукти виноградарства, що використовуються у виробництві продуктів винних ароматизованих, повинні відповідати вимогам цього Закону. Вимоги до продуктів винних ароматизованих, зокрема щодо їх підсолодження, ароматизації, додавання спирту, води, харчових добавок та барвників, діоксиду вуглецю, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 22. Офіційна назва продукту винного ароматизованого

1. Продукт винний ароматизований реалізується на ринку України під офіційною назвою категорії продукту, якій він відповідає, визначеною у додатку до цього Закону, крім випадків, встановлених цим Законом.

2. Допускається застосування географічного зазначення як офіційної назви або як складової офіційної назви продукту винного ароматизованого, вимогам специфікації якого він відповідає.

3. Якщо продукт винний ароматизований відповідає вимогам до більш як однієї категорії, дозволяється використання лише однієї офіційної назви за вибором виробника, якщо інше не передбачено цим Законом.

4. Офіційні назви продуктів винних ароматизованих, виділені курсивом у додатку до цього Закону, а також зареєстровані географічні зазначення, що використовуються як офіційна назва продукту винного ароматизованого або як її складова, не підлягають обов'язковому перекладу при маркуванні та представленні на ринку.

5. До офіційної назви продукту винного ароматизованого може додаватися зазначення про вміст у ньому цукру в перерахунку на інвертний цукор:

"екстра сухе" – для продуктів винних ароматизованих (крім вина ароматизованого) із вмістом цукру менше 30 грамів на 1 літр, для вина

ароматизованого із загальною міцністю за об'ємом не менше 15 % об. та вмістом цукру менше 30 грамів на 1 літр;

"сухе" – для продуктів винних ароматизованих (крім вина ароматизованого) із вмістом цукру менше 50 грамів на 1 літр, для вина ароматизованого із загальною міцністю за об'ємом не менше 16 % об. та вмістом цукру менше 50 грамів на 1 літр;

"напівсухе" – для продуктів із вмістом цукру від 50 грамів до 90 грамів на 1 літр;

"напівсолодке" – для продуктів із вмістом цукру від 90 грамів до 130 грамів на 1 літр;

"солодке" – для продуктів із вмістом цукру 130 грамів на 1 літр або більше.

Продукти категорій "напівсолодке" та "солодке" можуть супроводжуватися зазначенням про вміст цукру в перерахунку на інвертний цукор у відсотках маси.

6. Офіційна назва продукту винного ароматизованого, вміст вина ігристого в якому становить не менше 95 %, може доповнюватися словом "ігристий" відповідного роду.

7. Офіційна назва продукту винного ароматизованого може доповнюватися зазначенням основного використаного ароматизатора або ароматичної речовини.

8. Маркування і представлення на ринку продуктів винних ароматизованих здійснюються з дотриманням вимог цього Закону щодо маркування і представлення на ринку продуктів виноградарства з урахуванням винятків, встановлених цією статтею.

Стаття 23. Ароматизація продуктів винних ароматизованих

1. Для ароматизації вин ароматизованих і надання готовому продукту органолептичних характеристик, відмінних від органолептичних характеристик вина, допускається використання таких продуктів:

- 1) речовини ароматичні натуральні та/або препарати ароматичні;
- 2) ароматизатори: ідентичні ваніліну, із запахом та/або смаком мигдалю, із запахом та/або смаком абрикосів, з яечним запахом та/або смаком;
- 3) ароматичні трави та/або прянощі, та/або ароматичні харчові продукти;
- 4) спиртні напої в обсязі більше 1 % загального об'єму готового продукту.

2. Для ароматизації продуктів винних ароматизованих, крім вин ароматизованих, допускається застосування таких продуктів:

- 1) речовини ароматичні та/або препарати ароматичні;
- 2) ароматичні трави та/або прянощі, та/або ароматичні харчові продукти.

Стаття 24. Підсолодження продуктів винних ароматизованих

1. Для підсолодження продуктів винних ароматизованих допускається використання таких продуктів:

1) цукри та продукти з них, призначені для споживання людиною: цукор напівбілий, цукор білий, цукор екстрабілий, декстроза, фруктоза, сироп глюкози, цукровий розчин, розчин інвертного цукру, інвертований цукровий сироп;

2) сушло виноградне, сушло виноградне концентроване, сушло виноградне концентроване ректифіковане;

3) карамелізований цукор (цукровий колер, карамель), одержаний контрольованим нагріванням сахарози без додавання основ, мінеральних кислот або інших хімічних добавок;

4) мед;

5) сироп з керобу (плодів ріжкового дерева);

6) будь-які інші натуральні вуглеводні.

Стаття 25. Додавання спирту при виробництві продуктів винних ароматизованих

1. Якщо до продукту винного ароматизованого згідно з цим Законом допускається додавання спирту, дозволяється використання таких продуктів:

1) спирт етиловий, вироблений із сільськогосподарської продукції, у тому числі з винограду;

2) винний дистилят або спиртовий дистилят із сушеного винограду;

3) спиртовий дистилят, вироблений шляхом дистиляції (перегонки) після спиртового бродіння сільськогосподарської продукції;

4) винний спиртний напій;

5) спиртний напій з виноградних вичавок;

6) спиртні напої, дистильовані із зброженого висушеного винограду.

2. Не вважається додаванням спирту при виробництві продуктів винних ароматизованих використання спирту етилового, виробленого із сільськогосподарської продукції, якщо він використовується лише для розбавлення чи розведення харчових барвників, ароматизаторів або будь-яких інших дозволених добавок в об'ємі, необхідному для таких цілей.

Стаття 26. Додавання води і діоксиду вуглецю при виробництві продуктів винних ароматизованих

1. При виробництві продуктів винних ароматизованих допускається додавання води, за умови що вона використовується в об'ємі, необхідному для приготування ароматичної есенції, розчинення харчових барвників та підсолоджувачів, коригування остаточної композиції продукту. Якість доданої води не повинна змінювати характер продукту. Допускається використання води питної (у тому числі демінералізованої, пом'якшеної, обробленої за допомогою зворотного осмосу), яка не змінює характер продукту.

2. При виробництві продуктів винних ароматизованих допускається додавання діоксиду вуглецю.

Розділ VI. ПРОСТЕЖУВАНІСТЬ ПРОДУКТІВ ВИНОГРАДАРСТВА НА РИНКУ

Стаття 27. Забезпечення простежуваності продуктів виноградарства на ринку. Виноградарсько-виноробний реєстр

1. Простежуваність продуктів виноградарства на ринку забезпечується шляхом подання виробниками заявок, декларацій, повідомлень, інших відомостей, передбачених цим Законом, та ведення Виноградарсько-виноробного реєстру.

2. Виноградарсько-виноробний реєстр є державною автоматизованою інформаційно-комунікаційною системою, призначеною для збирання, обліку, накопичення, оновлення, оброблення інформації щодо ділянок винограду, виробництва винограду, продуктів виноградарства у формі реєстрових даних, метаданих та візуальних образів. Видами реєстрових даних є інформація про об'єкти Виноградарсько-виноробного реєстру. Видами метаданих та візуальних образів є матеріали фото- та відеофіксації, сканкопії тощо.

3. Держателем та адміністратором Виноградарсько-виноробного реєстру є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, який забезпечує його ведення та адміністрування.

Технічним адміністратором Виноградарсько-виноробного реєстру є юридична особа, яка в межах та в обсягах, визначених договором із держателем Реєстру, забезпечує супровід, функціонування та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру.

До моменту укладення такого договору повноваження технічного адміністратора можуть безпосередньо здійснювати держатель або адміністратор Виноградарсько-виноробного реєстру.

4. Створювачами реєстрових даних є фізичні та юридичні особи, які підлягають обов'язковій реєстрації у Виноградарсько-виноробному реєстрі. Створювачі створюють інформацію про об'єкт Виноградарсько-виноробного реєстру з використанням прикладних програмних інтерфейсів Виноградарсько-виноробного реєстру відповідно до вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг, про електронні довірчі послуги та з накладенням кваліфікованого електронного підпису.

5. Публічними реєстраторами реєстрових даних є службові особи, які перебувають у трудових відносинах з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сферах сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, та відповідають вимогам Закону України "Про публічні електронні реєстри".

6. Програмно-технічні засоби Виноградарсько-виноробного реєстру створюються за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги, інших джерел, не заборонених законодавством, та повинні відповідати таким вимогам:

1) надавати особам, зареєстрованим у Виноградарсько-виноробному реєстрі, можливість направлення заявок, декларацій, повідомлень та інших документів у передбачених законодавством випадках;

2) забезпечувати адміністрування, розгляд та оброблення передбачених цим Законом заявок, декларацій, повідомлень та інших документів;

3) забезпечувати формування та направлення особам, зареєстрованим у Виноградарсько-виноробному реєстрі, нагадувань щодо строків подання передбачених цим Законом декларацій, автоматичних підтверджень щодо надходження до Виноградарсько-виноробного реєстру заявок, повідомлень, декларацій, інших документів.

Програмно-технічними засобами Виноградарсько-виноробного реєстру формуються витяги з Виноградарсько-виноробного реєстру в електронній формі, зміст яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави. Витяги з Виноградарсько-виноробного реєстру обліковуються у Виноградарсько-виноробному реєстрі за допомогою унікальних ідентифікаторів. Формування та надання витягів з Виноградарсько-виноробного реєстру є безоплатним.

7. Право власності на програмно-технічні засоби Виноградарсько-виноробного реєстру, в тому числі майнові права інтелектуальної власності на них, належать державі. Виноградарсько-виноробний реєстр є державною власністю.

8. Джерелами фінансового забезпечення функціонування Виноградарсько-виноробного реєстру щодо фінансування заходів, пов'язаних із створенням, веденням, функціонуванням та адмініструванням Виноградарсько-виноробного реєстру, програмного забезпечення, технічного і технологічного забезпечення, збереження та захисту відомостей Виноградарсько-виноробного реєстру, є кошти державного бюджету, міжнародної технічної допомоги та інших не заборонених законодавством джерел. Такі заходи здійснюються з додержанням вимог законів України "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про захист персональних даних" та інших законодавчих актів, що регулюють відповідні відносини, а також з дотриманням вимог до системи управління ризиками та інформування суб'єктів інформаційної взаємодії про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованого оброблення.

Стаття 28. Ведення та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру

1. Об'єктами Виноградарсько-виноробного реєстру є інформація про:

- 1) фізичних осіб, юридичних осіб;
- 2) виноград;
- 3) ділянки винограду;
- 4) продукти виноградарства.

2. Обов'язковій реєстрації у Виноградарсько-виноробному реєстрі підлягають такі юридичні та фізичні особи:

- 1) виробник винограду;
- 2) виробник продуктів виноградарства;
- 3) виробник продуктів виноробства.

3. Внесення до Виноградарсько-виноробного реєстру ділянки винограду здійснюється на підставі заявки власника або користувача такої ділянки винограду, виробника винограду, виробника продуктів виноградарства, виробника продуктів виноробства, поданої адміністратору Виноградарсько-виноробного реєстру в електронній формі, протягом 10 календарних днів з дня подання заявки. Кожній зареєстрованій особі адміністратор Виноградарсько-виноробного реєстру присвоює унікальний ідентифікаційний номер, за яким здійснюється його ідентифікація.

4. Внесення до Виноградарсько-виноробного реєстру особи, яка підлягає обов'язковій реєстрації, здійснюється на підставі заявки такої особи, поданої адміністратору Виноградарсько-виноробного реєстру в електронній формі, протягом 10 календарних днів з дня подання заявки. Кожній зареєстрованій особі адміністратор Виноградарсько-виноробного реєстру присвоює унікальний ідентифікаційний номер, за яким здійснюється його ідентифікація.

5. Особи, які підлягають обов'язковій реєстрації, та особи, зареєстровані у Виноградарсько-виноробному реєстрі, зобов'язані подавати достовірні та актуальні відомості, визначені цим Законом.

6. Заявки, декларації, повідомлення, передбачені цим Законом, подаються до Виноградарсько-виноробного реєстру в електронній формі або створюються з використанням прикладних програмних інтерфейсів Виноградарсько-виноробного реєстру і підлягають обробці адміністратором Виноградарсько-виноробного реєстру протягом 10 календарних днів з дня їх подання або створення. Кожній заявці, декларації, повідомленню, які подаються до Виноградарсько-виноробного реєстру в електронній формі, автоматично присвоюється унікальний ідентифікатор. Форми заявок, декларацій, повідомлень, порядок ведення та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

7. Ведення та адміністрування Виноградарсько-виноробного реєстру передбачає:

1) внесення відомостей про ділянки винограду та про осіб, які підлягають реєстрації у Виноградарсько-виноробному реєстрі, заявок, декларацій, повідомлень, інших передбачених цим Законом відомостей та їх актуалізацію;

2) одержання відомостей з інших державних реєстрів та кадастрів, надсилання відомостей Виноградарсько-виноробного реєстру до інших державних реєстрів та кадастрів в порядку інформаційної взаємодії;

3) формування та направлення особам, зареєстрованим у Виноградарсько-виноробному реєстрі, нагадувань про строки подання передбачених цим Законом декларацій, автоматичних підтверджень про надходження до Виноградарсько-виноробного реєстру заявок, повідомлень, декларацій, інших документів;

4) ведення обліку, оброблення та систематизацію відомостей Виноградарсько-виноробного реєстру відповідно до цього Закону;

5) забезпечення перевірки достовірності відомостей Виноградарсько-виноробного реєстру один раз протягом маркетингового року;

6) використання відомостей Виноградарсько-виноробного реєстру у встановленому законодавством порядку.

8. Внесення відомостей до Виноградарсько-виноробного реєстру та користування Виноградарсько-виноробним реєстром здійснюються на безоплатній основі.

Стаття 29. Відомості Виноградарсько-виноробного реєстру

1. Джерелами інформації Виноградарсько-виноробного реєстру є інформація, що міститься у заявках, деклараціях, повідомленнях, інших

документах, передбачених законодавством у сфері виноградарства та виноробства, інформація про виробників винограду, виробників продуктів виноградарства, виробників продуктів виноробства, визначених цим Законом, а також відомості, одержані в порядку інформаційної взаємодії Виноградарсько-виноробного реєстру з іншими державними реєстрами та кадастрами.

2. До Виноградарсько-виноробного реєстру вноситься реєстрова інформація, що включає такі відомості про виробників винограду, виробників продуктів виноградарства, виробників продуктів виноробства:

1) для юридичної особи:

найменування, у тому числі скорочене (за наявності);

ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України;

місцезнаходження;

2) для фізичної особи:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності);

реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті);

унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

3) контактні дані (номер телефону, адреса електронної пошти);

4) відомості про надану державну підтримку на провадження діяльності у сфері виноградарства та виноробства.

3. До Виноградарсько-виноробного реєстру вносяться також відомості про ділянку винограду, виноград, продукти виноградарства, продукти виноробства, а саме:

1) відомості про кожну ділянку винограду, на якій здійснюється виробництво винограду: площа, кадастровий номер, місцезнаходження земельної ділянки, в межах якої розташована ділянка винограду, відповідність вимогам щодо опорядження та утримання виноградника;

2) відомості про характеристики винограду на кожній ділянці винограду;

3) відомості про виноград, вирощений на кожній ділянці винограду, продукти виноградарства, продукти виноробства, вироблені кожним виробником продуктів виноградарства, продуктів виноробства, використану сировину, в тому числі імпортовану, та напрям їх використання, інші відомості, визначені порядком складання, подання та розгляду передбачених цим Законом

заявок, декларацій, повідомлень, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

4. У разі зміни будь-яких відомостей, внесених до Виноградарсько-виноробного реєстру, особа, зареєстрована у Виноградарсько-виноробному реєстрі, щодо якої відбулися зміни, зобов'язана направити в електронній формі заявку про внесення зміни протягом 15 календарних днів з дня її виникнення. Заявка обробляється адміністратором Виноградарсько-виноробного реєстру протягом 10 календарних днів з дня її надходження.

5. Відомості Виноградарсько-виноробного реєстру відображаються в Державному аграрному реєстрі в порядку інформаційної взаємодії. Виноградарсько-виноробний реєстр здійснює взаємодію з іншими публічними електронними реєстрами, інформаційно-комунікаційними системами та системою електронної взаємодії у встановленому законодавством порядку, з дотриманням вимог Конституції України, законів України "Про захист персональних даних", "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах".

6. Відомості Виноградарсько-виноробного реєстру, реєстрова інформація оприлюднюються у формі відкритих даних з дотриманням законодавства про інформацію.

7. Отримання реєстрової інформації Виноградарсько-виноробного реєстру здійснюється в електронній формі. Реєстрова інформація підлягає постійному зберіганню.

8. Реєстрова інформація Виноградарсько-виноробного реєстру отримується користувачами у порядку:

- 1) загального доступу;
- 2) спеціального доступу;
- 3) електронної інформаційної взаємодії.

9. У порядку загального доступу реєстрова інформація Виноградарсько-виноробного реєстру, крім інформації з обмеженим доступом:

1) оприлюднюється у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних;

2) розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави;

3) надається з використанням прикладних програмних інтерфейсів Виноградарсько-виноробного реєстру.

10. Створювачі та публічні реєстратори Виноградарсько-виноробного реєстру отримують інформацію Виноградарсько-виноробного реєстру в порядку спеціального доступу.

11. У порядку спеціального доступу:

1) створювачі мають доступ до інформації про реєстрову інформацію щодо себе, що міститься у Виноградарсько-виноробному реєстрі;

2) публічні реєстратори Виноградарсько-виноробного реєстру мають доступ до всієї інформації Виноградарсько-виноробного реєстру, крім інформації з обмеженим доступом.

12. Персональні дані створювачів та публічних реєстраторів Виноградарсько-виноробного реєстру, що відповідно до закону належать до конфіденційної інформації, не підлягають поширенню у порядку загального доступу.

13. Обробка та захист персональних даних, інших реєстрових даних та інформації Виноградарсько-виноробного реєстру здійснюються в порядку, визначеному Конституцією України, законами України "Про захист персональних даних", "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах".

14. Правоволоділець, інформація про якого міститься у Виноградарсько-виноробному реєстрі, обов'язково інформується про запити будь-яких осіб щодо наявної у Виноградарсько-виноробному реєстрі інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до відповідних реєстрів, її зміну та видалення шляхом відображення інформаційного повідомлення про такі запити та факти у реєстровій інформації Виноградарсько-виноробного реєстру, доступній такій особі в режимі спеціального доступу.

15. За неподання декларації у строк, встановлений цим Законом, особи, зареєстровані у Виноградарсько-виноробному реєстрі, несуть відповідальність, передбачену цим Законом.

16. У разі ненадходження декларації від особи, зареєстрованої у Виноградарсько-виноробному реєстрі, протягом встановленого цим Законом строку такій особі адміністратор Виноградарсько-виноробного реєстру за допомогою програмних засобів надсилає нагадування наступного робочого дня за днем настання граничного строку подання відповідної декларації. Особа, яка подала відповідну декларацію протягом двох робочих днів після одержання нагадування, звільняється від відповідальності за неподання декларації.

Стаття 30. Декларація про врожай винограду

1. Виробник винограду подає декларацію про врожай винограду за кожний маркетинговий рік не пізніше 31 грудня року збирання врожаю.

2. Виробник винограду звільняється від обов'язку подання декларації про врожай винограду, якщо:

1) весь врожай винограду такого виробника призначений для споживання непереробленим або для висушування, або для переробки безпосередньо на виноградний сік для споживання;

2) загальна площа виноградників такого виробника становить менше 0,1 гектара або жодна частина врожаю не буде введена в обіг, або із урожаю вироблено не більше 10 гектолітрів вина за рік для особистого споживання.

3. До декларації про врожай винограду включаються такі відомості:

1) про виробника винограду:

для юридичної особи – найменування, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, місцезнаходження;

для фізичної особи – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті) та унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

контактні дані декларанта (номер телефону, адреса електронної пошти);

2) відомості про власника земельної ділянки, в межах якої розміщено виноградник;

3) відомості про кожну ділянку винограду, на якій здійснюється виробництво винограду:

місцезнаходження ділянки винограду;

площа ділянки винограду;

місцезнаходження та кадастровий номер земельної ділянки, в межах якої розміщено ділянку винограду;

відповідність вимогам щодо опорядження та утримання виноградника;

4) відомості про врожай винограду:

обсяг зібраного винограду (в кілограмах);

призначення винограду;

обсяг винограду (в кілограмах або гектолітрах), переробленого у продукти виноградарства декларантом;

обсяг винограду (в кілограмах або гектолітрах), поставленого виробнику продуктів виноградарства у вигляді винограду або сусла виноградного;

обсяг винограду (в кілограмах або гектолітрах), використаного в інший спосіб;

5) відомості про застосування експериментальних енологічних практик (у разі застосування).

4. У відомостях про площу ділянки винограду окремо зазначається:

1) площа, в межах якої дозволяється виробництво продуктів виноробства із зареєстрованою назвою місця походження;

2) площі, в межах яких дозволяється виробництво продуктів виноробства із зареєстрованою назвою місця походження, виробництво продуктів виноробства з географічним зазначенням (крім назви місця походження) або без географічного зазначення;

3) площі, в межах яких дозволяється виробництво продуктів виноробства з географічним зазначенням (крім назви місця походження) або без географічного зазначення;

4) площа, в межах якої не дозволяється виробництво продуктів виноробства з географічним зазначенням, але яка розташована у географічному районі, в якому здійснюється виробництво продуктів виноробства із зареєстрованим географічним зазначенням;

5) площа, в межах якої дозволяється виробництво лише продуктів виноробства без зареєстрованого географічного зазначення;

6) площа, засаджена виноградом для інших цілей.

Стаття 31. Декларація про виробництво продуктів виноградарства

1. Виробник продуктів виноградарства, виробник продуктів виноробства подає декларацію про виробництво продуктів виноградарства із врожаєм поточного року за кожний маркетинговий рік не пізніше 15 січня, а в разі пізнього збирання врожаю – не пізніше 1 березня наступного календарного року.

2. До декларації про виробництво продуктів виноградарства включаються такі відомості:

1) про виробника продуктів виноградарства, виробника продуктів виноробства:

для юридичної особи – найменування, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код юридичної особи у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, місцезнаходження;

для фізичної особи – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган

виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті) та унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

контактні дані декларанта (номер телефону, адреса електронної пошти);

2) про місце зберігання продуктів виноградарства, продуктів виноробства;

3) про категорії вироблених з початку маркетингового року продуктів виноградарства, продуктів виноробства станом на дату подання декларації та їх обсяг (у кілограмах або гектолітрах) з розподілом за напрямками використання, за категоріями використаних для виробництва продуктів виноградарства, за ознакою наявності або відсутності зареєстрованого географічного зазначення, за кольором та типом вина, виробленого з винограду певного сорту;

4) про виноград та/або категорії продуктів виноградарства, у тому числі сусло виноградне, сусло виноградне концентроване, сусло виноградне концентроване ректифіковане або сусло виноградне частково зброжене, вино молоде у процесі бродіння, використані для виробництва продуктів виноробства, із зазначенням відомостей про застосування експериментальних енологічних практик (у разі застосування);

5) про площі (в гектарах), на яких вирощений виноград, використаний для виробництва продуктів виноградарства, у тому числі для експериментальних цілей, із зазначенням місцезнаходження виноградників;

6) про постачальників винограду та/або продуктів виноградарства, використаних для виробництва продуктів виноградарства, продуктів виноробства, у тому числі імпортованих, з розподілом за категоріями таких продуктів, а саме:

для юридичної особи – найменування, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, місцезнаходження;

для фізичної особи – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті) та унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

контактні дані постачальників.

У разі використання імпортованих винограду та/або продуктів виноградарства як відомості про постачальника зазначаються відомості про імпортера таких продуктів у значенні Митного кодексу України.

Відомості про площі (в гектарах), на яких вирощений виноград, використаний для виробництва продуктів виноградарства, у тому числі для

експериментальних цілей, із зазначенням місцезнаходження виноградників, наводяться з урахуванням імпортованої продукції. Для імпортованої продукції зазначається країна походження.

3. Якщо виробник продуктів виноградарства, виробник продуктів виноробства виробляє їх із придбаної сировини, у тому числі імпортованої, постачальник сировини/імпортер зобов'язаний надати такому виробнику відомості, необхідні для заповнення декларації про виробництво продуктів виноградарства.

4. Звільняються від обов'язку подавати декларацію про виробництво продуктів виноградарства виробники продуктів виноградарства, які з придбаної сировини виробили за рік не більше 10 гектолітрів продуктів виноградарства, за умови що ці продукти виноградарства не будуть вводитися в обіг або призначені для особистого споживання.

Стаття 32. Декларація про запаси продуктів виноградарства

1. Виробник продуктів виноградарства, особа, що реалізує продукти виноградарства, подає декларацію про запаси продуктів виноградарства за кожний маркетинговий рік, станом на 31 липня якого у нього (неї) були наявні відповідні запаси:

2. До декларації про запаси продуктів виноградарства включаються такі відомості:

1) про декларанта:

для юридичної особи – найменування, у тому числі скорочене (за наявності), ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України, місцезнаходження;

для фізичної особи – прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті) та унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);

контактні дані (номер телефону, адреса електронної пошти);

2) про місце зберігання продуктів виноградарства;

3) про продукти виноградарства, запаси яких наявні, із розподілом за категоріями продуктів виноградарства та зазначенням кольору і типу вина або суслу виноградного, сорту винограду, з якого вироблено продукт виноградарства, відомостей про належність до продукту виноробства з географічним зазначенням;

4) відомості про застосування експериментальних енологічних практик (у разі застосування).

3. У декларації про запаси продуктів виноградарства за поточний маркетинговий рік не зазначаються продукти виноградарства, одержані з винограду, зібраного цього маркетингового року.

4. Звільняються від обов'язку подавати декларацію про запаси продуктів виноградарства особи, які здійснюють роздрібну торгівлю продуктами виноградарства, та особи, які використовують продукти виноградарства для особистого споживання.

Розділ VII. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДО РЕЄСТРАЦІЇ ГЕОГРАФІЧНИХ ЗАЗНАЧЕНЬ ВИН/ПРОДУКТІВ ВИННИХ АРОМАТИЗОВАНИХ

Стаття 33. Право на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Право на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого мають виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого, об'єднання виробників вина, об'єднання виробників продуктів винних ароматизованих незалежно від організаційно-правової форми, які у визначеному географічному місці виробляють одне й те саме вино/продукт винний ароматизований, особлива якість, репутація чи інші характеристики якого головним чином зумовлені цим географічним місцем.

2. Один виробник вина, один виробник продукту винного ароматизованого має право на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, за умови дотримання всіх таких вимог:

1) він є єдиним виробником вина, виробником продукту винного ароматизованого у визначеному географічному місці, який бажає подати заявку на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого;

2) географічне місце, в якому виробляється вино/продукт винний ароматизований, має характеристики, що істотно відрізняються від прилеглих територій, або характеристики вина/продукту винного ароматизованого відрізняються від вин/продуктів винних ароматизованих, що виробляються на прилеглих територіях, або вино/продукт винний ароматизований має особливу якість, репутацію чи інші характеристики, безпосередньо зумовлені цим географічним місцем;

3) географічне місце, в якому виробляється вино/продукт винний ароматизований, визначене на підставі причинно-наслідкових зв'язків якості або

характеристик вина з географічним місцем його походження незалежно від права власності на земельні ділянки або ділянки виноградів в такому географічному місці.

3. Об'єднання виробників вина, об'єднання виробників продукту винного ароматизованого має право на реєстрацію географічного зазначення, якщо воно відповідає таким критеріям:

1) є добровільним об'єднанням фізичних осіб та/або юридичних осіб, що створене і діє на принципах добровільності, самоврядності, прозорості, відкритості та публічності;

2) переважна більшість членів об'єднання є виробниками вина, виробниками продукту винного ароматизованого;

3) об'єднання виконує принаймні одну з таких функцій:

підготовка специфікації вина/продукту винного ароматизованого, подання заявки на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, внесення змін до неї;

забезпечення реалізації прав, що впливають з реєстрації географічного зазначення;

впровадження практик сталого розвитку;

здійснення рекламних та інформаційних заходів для споживачів щодо характеристик вина/продукту винного ароматизованого, географічних зазначень, сприяння розвитку сільських територій;

розроблення заходів, пов'язаних із забезпеченням відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого продукту з географічним зазначенням (заходи самоконтролю та внутрішнього контролю);

вжиття заходів для підвищення ефективності використання географічних зазначень, здійснення економічного аналізу, надання консультацій особам, які використовують географічні зазначення або хочуть приєднатися до їх використання.

4. Виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого, об'єднання виробників вина, об'єднання виробників продуктів винних ароматизованих має право на реєстрацію географічного зазначення виключно для вина/продукту винного ароматизованого, яке/який він виробляє або виробляють виробники, які є членами відповідного об'єднання.

Стаття 34. Особливі вимоги до специфікації вина з географічним зазначенням

1. Для реєстрації географічного зазначення вина виробник вина або об'єднання виробників вина складає специфікацію вина з географічним зазначенням, яка підлягає погодженню спеціально уповноваженим органом.

2. До специфікації вина з географічним зазначенням включаються такі відомості:

1) найменування, що заявляється на реєстрацію як географічне зазначення, у формі та мовою, що використовуються для продажу вина, або мовою, яка історично використовувалася для маркування вина на відповідній географічній території автентичним правописом. Для найменувань, що викладені іншою мовою, ніж українська, додатково наводиться транскрипція літерами українського алфавіту. Якщо географічне зазначення викладене літерами іншого алфавіту, ніж кириличний чи латинський, у дужках наводиться транскрипція найменування літерами латинського алфавіту. Транслітерація або переклад найменування на державну мову не вимагається;

2) вид географічного зазначення (назва місця походження або географічне зазначення);

3) опис вина, включаючи, зокрема:

для вина з назвою місця походження – опис основних аналітичних та органолептичних характеристик;

для вина з географічним зазначенням – опис основних аналітичних характеристик та зазначення органолептичних характеристик або їх оцінка;

для частково деалкоголізованого вина – опис основних аналітичних та органолептичних характеристик;

4) категорія продуктів виноградарства, до якої належить вино;

5) енологічні практики, що використовуються для виробництва вина, а також обмеження щодо їх застосування, для частково деалкоголізованого вина – також енологічні практики, застосовані для деалкоголізації;

6) межі визначеного географічного місця, в якому виробляється вино, з максимально можливим посиленням на фізичні або адміністративні межі, загальноприйняту систему координат, істотні топографічні ознаки, характеристики навколишнього природного середовища (геологічні ознаки, характеристика ґрунтів, басейни річок, ґрунтові води, зрошувальні канали тощо) та з визначенням (демаркацією) меж виноградників у цьому визначеному географічному місці;

7) відомості про максимальну врожайність винограду на 1 гектар ділянки винограду;

8) зазначення сорту (сортів) винограду, з якого (яких) виробляється вино;

9) при реєстрації назви місця походження вина:

відомості, що обґрунтовують зв'язок особливої якості, репутації та інших характеристик вина з природними, людським та іншими факторами, притаманними цьому географічному місцю;

опис взаємозв'язку якості або характеристик вина з географічним місцем його походження, які виключно або головним чином пов'язані з цим

географічним місцем, з притаманними йому природними, людським та іншими факторами. Опис людського фактора може обмежуватися описом ґрунтів, особливостей регулювання рослинного світу та ландшафту, практик культивування або будь-якого іншого релевантного людського внеску у збереження природних факторів цього визначеного географічного місця;

10) при реєстрації географічного зазначення вина:

відомості, що обґрунтовують зв'язок якості, репутації або інших характеристик вина з географічним місцем його походження;

опис взаємозв'язку якості або характеристик вина із географічним місцем його походження, а саме взаємозв'язку особливої якості, репутації або інших характеристик вина з цим географічним місцем, з обґрунтуванням, якою мірою особливості цього географічного місця впливають на готовий до споживання продукт;

11) найменування та місцезнаходження спеціально уповноваженого органу та/або органу сертифікації, що перевірятимуть відповідність вина специфікації, та їх функції;

12) особливі правила маркування (за наявності);

13) опис значення вина для забезпечення сталого розвитку відповідного регіону (за наявності).

3. У разі якщо заявка включає різні категорії продуктів виноградарства, наводяться відомості, що свідчать про зв'язок з географічним місцем походження, для кожного з відповідних продуктів.

4. Якщо у специфікації зазначається вимога про розлив вина у споживчу тару в межах певного географічного району або в безпосередній близькості від нього, така вимога повинна бути обґрунтована.

Стаття 35. Особливі вимоги до специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням

1. До специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням включаються такі відомості:

1) найменування, що заявляється на реєстрацію як географічне зазначення, у формі та мовою, що використовуються для продажу продукту винного ароматизованого, або мовою, яка історично використовувалася для маркування продукту винного ароматизованого на відповідній географічній території автентичним правописом. Для найменувань, що викладені іншою мовою, ніж українська, додатково наводиться транскрипція літерами українського алфавіту. Якщо географічне зазначення викладене літерами іншого алфавіту, ніж кириличний чи латинський, у дужках наводиться транскрипція найменування

літерами латинського алфавіту. Транслітерація або переклад найменування на державну мову не вимагається;

2) категорія продукту винного ароматизованого, за наявності – додаткові зазначення, що вживатимуться як складові офіційної назви продукту винного ароматизованого, у разі реєстрації вина ароматизованого – вид географічного зазначення, що заявляється на реєстрацію (географічне зазначення або назва місця походження);

3) опис продукту винного ароматизованого, включаючи опис основних аналітичних характеристик та органолептичних характеристик;

4) особливі методи виробництва (у разі їх застосування), а також обмеження при виробництві продукту винного ароматизованого;

5) межі визначеного географічного місця, в якому виробляється продукт винний ароматизований, з максимально можливим посиленням на фізичні або адміністративні межі, загальноприйнятту систему координат, істотні топографічні ознаки, характеристики навколишнього природного середовища (геологічні ознаки, характеристика ґрунтів, басейни річок, ґрунтові води, зрошувальні канали тощо);

6) основна сировина, з якої виробляється продукт винний ароматизований;

7) відомості, що обґрунтовують взаємозв'язок особливої якості, репутації або інших характеристик продукту винного ароматизованого з географічним місцем його походження, з обґрунтуванням, якою мірою особливості визначеного географічного місця впливають на готовий до споживання продукт;

8) найменування та місцезнаходження спеціально уповноваженого органу та/або органу сертифікації, що перевірятимуть відповідність продукту винного ароматизованого вимогам специфікації, та їх функції;

9) особливі правила маркування, розливу у споживчу тару (за наявності).

Стаття 36. Погодження специфікації вина/продукту винного ароматизованого спеціально уповноваженим органом

1. Для погодження специфікації вина/продукту винного ароматизованого виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого або об'єднання виробників вина, об'єднання виробників продуктів винних ароматизованих, які мають право на реєстрацію географічного зазначення, подають до спеціально уповноваженого органу клопотання в паперовій або електронній формі.

До клопотання додається специфікація вина/продукту винного ароматизованого, складена відповідно до вимог, визначених цим Законом, а також документи, що підтверджують наведені у ній відомості, якими можуть бути: топографічні, ґрунтові, агроґрунтові карти, плани місцевості, дані спостережень національної гідрометеорологічної служби, матеріали бонітування

грунтів, історична документація, включаючи літературні джерела, витяги з державних кадастрів про площі та сортовий склад виноградників, регламенти, інша виробнича документація, результати фізичних, хімічних, органолептичних досліджень, підтвержені незалежною акредитованою лабораторією та комісією з сенсорного аналізу вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, утвореною акредитованою лабораторією, інших досліджень, відомості органів державної влади та органів місцевого самоврядування, наукових установ, закладів освіти, галузевих об'єднань, відомості про участь у конкурсах і змаганнях, відомості про обсяги реалізації вина/продукту винного ароматизованого, зразки маркування.

2. Для здійснення процедури погодження специфікації вина/продукту винного ароматизованого спеціально уповноважений орган утворює Експертну комісію, до складу якої входять представники спеціально уповноваженого органу, контролюючого органу, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру, науково-дослідних установ, фахівці у сфері географічних зазначень. Склад Експертної комісії та положення про неї затверджуються спеціально уповноваженим органом.

3. При здійсненні процедури погодження Експертна комісія досліджує подані документи та встановлює:

1) відповідність вина/продукту винного ароматизованого вимогам відповідної категорії, визначеної цим Законом;

2) наявність у вина/продукту винного ароматизованого особливих характеристик порівняно з іншими продуктами категорії, до якої воно/він належить;

3) відповідність сировини, що використовується для виробництва, вимогам до категорії продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих, до якої належить вино/продукт винний ароматизований, застосування особливих способів виробництва, обмеження/заборони при виробництві (у разі їх застосування);

4) основні аналітичні та органолептичні характеристики вина/продукту винного ароматизованого;

5) наявність особливих якостей та характеристик вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого складено специфікацію, які головним чином або виключно (у разі реєстрації назви місця походження) зумовлені географічним середовищем із притаманними йому природними, людським та іншими факторами;

6) повноту, достатність і точність визначення та наявності взаємозв'язку якості або характеристик вина/продукту винного ароматизованого з географічним місцем його походження із притаманними йому природними, людським та іншими факторами;

7) обґрунтованість визначення меж географічного місця, з якого походить вино/продукт винний ароматизований, в якому виникли особливі якості або інші характеристики, зазначені у специфікації;

8) у разі дослідження специфікації вина з географічним зазначенням – правильність визначення площі виноградників, агроекологічні умови вирощування винограду, вік виноградних насаджень, схеми садіння, формування виноградних кущів, зрідженість та стан виноградних насаджень, сортовий склад виноградників, площі сортів винограду, специфічні енологічні практики, що використовуються для виробництва вина з географічним зазначенням;

9) наявність у заявника виробничих потужностей у заявленому географічному місці, а в разі дослідження специфікації вина з географічним зазначенням – наявність можливості для здійснення всіх етапів виробництва у заявленому географічному місці;

10) можливість відтворення іншими особами способів та методів виробництва вина/продукту винного ароматизованого згідно із специфікацією.

4. Експертна комісія має право провести фактичну перевірку з виїздом у заявлене географічне місце, якщо документальне дослідження не дає змоги встановити один або більше з таких фактів:

1) наявність виноградних насаджень та розмір заявленої у специфікації площі таких насаджень (виноградників);

2) агроекологічні та ґрунтово-кліматичні умови вирощування винограду;

3) вік виноградних насаджень, схеми садіння, формування виноградних кущів, зрідженість та стан виноградних насаджень;

4) сортовий склад виноградників, площі сортів винограду та їхні характеристики;

5) співвідношення фактичних даних та даних, що містяться у Виноградарсько-виноробному реєстрі;

6) наявність виробничих потужностей, на яких здійснюється виробництво вина з географічним зазначенням, щодо якого складено специфікацію.

Заявник зобов'язаний забезпечити доступ представників Експертної комісії для проведення фактичної перевірки.

5. Експертна комісія також проводить звірку відомостей про орган сертифікації, зазначених у специфікації вина/продукту винного ароматизованого, з відомостями Реєстру органів сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих.

6. Підставою для відмови у погодженні специфікації вина/продукту винного ароматизованого є:

1) встановлення невідповідності вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого складено специфікацію, визначеним цим Законом вимогам до

відповідної категорії продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих;

2) відсутність у вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого складено специфікацію, особливих характеристик порівняно з іншими винами/продуктами винними ароматизованими відповідної категорії;

3) відсутність особливої якості, репутації або інших характеристик вина/продукту винного ароматизованого, які головним чином або виключно зумовлені географічним місцем його походження;

4) необґрунтованість визначення меж географічного місця, в якому виникають особливі якості або інші характеристики вина/продукту винного ароматизованого, зазначені у специфікації, що не усунута заявником у процесі розгляду клопотання про погодження специфікації;

5) об'єктивна неможливість відтворення іншими виробниками зазначених у специфікації способів виробництва при виробництві вина/продукту винного ароматизованого згідно із специфікацією;

6) незабезпечення заявником можливості проведення фактичної перевірки на місці зазначених у специфікації відомостей, зокрема дослідження географічного місця, потужностей виробництва вина/продукту винного ароматизованого (у разі її проведення);

7) встановлення недостовірності відомостей, викладених у специфікації.

Відмова у погодженні специфікації з підстав, не передбачених цією частиною, забороняється.

7. На підставі рішення Експертної комісії за результатами дослідження відомостей специфікації вина/продукту винного ароматизованого спеціально уповноважений орган протягом 90 днів з дня отримання клопотання ухвалює висновок про погодження специфікації або висновок про відмову в погодженні специфікації, у якому зазначаються підстави відмови, перелік недоліків специфікації та рекомендації щодо їх усунень, та надсилає його заявнику.

До висновку спеціально уповноваженого органу про погодження специфікації додається специфікація вина/продукту винного ароматизованого, на якій проставляється гриф погодження із зазначенням дати та номера висновку.

Заявник має право повторно звернутися з клопотанням про погодження специфікації після усунення недоліків, зазначених у висновку спеціально уповноваженого органу. Таке клопотання розглядається в порядку, визначеному цим Законом.

У разі повторного подання до спеціально уповноваженого органу клопотання про погодження специфікації, недоліки в якій не усунуто, клопотання залишається без розгляду, про що спеціально уповноважений орган повідомляє заявника протягом 10 робочих днів з дня отримання повторно поданого клопотання.

8. Правила погодження специфікації вина/продукту винного ароматизованого та змін до неї затверджуються спеціально уповноваженим органом.

Стаття 37. Підготовка до реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Заявник протягом 90 днів з дати погодження специфікації вина/продукту винного ароматизованого подає до Національного органу інтелектуальної власності у порядку, встановленому Законом України "Про правову охорону географічних зазначень", заявку на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, яка повинна включати:

1) заяву про реєстрацію географічного зазначення, в якій необхідно зазначити заявника (заявників), його адресу (їхні адреси) та спеціально уповноважений орган, що перевіряє відповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого;

2) специфікацію вина/продукту винного ароматизованого, погоджену спеціально уповноваженим органом;

3) єдиний документ, передбачений частиною четвертою статті 10 Закону України "Про правову охорону географічних зазначень".

2. До єдиного документа включаються такі відомості із специфікації вина з географічним зазначенням:

1) назва країни, в якій знаходиться географічне місце, зазначене у специфікації вина з географічним зазначенням, в якому виробляється вино;

2) вид географічного зазначення (назва місця походження або географічне зазначення);

3) найменування, що заявляється на реєстрацію географічного зазначення;

4) опис вина;

5) категорія продуктів виноградарства, до якої належить вино;

6) енологічні практики, що застосовуються для виробництва вина, та обмеження щодо їх застосування;

7) межі географічного місця, зазначеного у специфікації вина з географічним зазначенням, в якому виробляється вино;

8) відомості про максимальну врожайність винограду на 1 гектар ділянки винограду;

9) зазначення сорту (сортів) винограду, з якого (яких) виробляється вино;

10) опис взаємозв'язку якості або характеристик вина з географічним місцем його походження, викладений у специфікації вина з географічним зазначенням;

11) особливі правила маркування, розливу вина у споживчу тару або інші особливі правила, визначені у специфікації вина з географічним зазначенням (за наявності).

3. До єдиного документа включаються такі відомості із специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням:

1) назва країни, в якій знаходиться географічне місце, зазначене у специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, в якому виробляється продукт винний ароматизований;

2) вид географічного зазначення (назва місця походження або географічне зазначення);

3) найменування, що заявляється на реєстрацію географічного зазначення;

4) опис продукту винного ароматизованого;

5) категорія продуктів винних ароматизованих, до якої належить продукт винний ароматизований;

6) межі географічного місця, зазначеного у специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, в якому виробляється продукт винний ароматизований;

7) особливі правила маркування, розливу продукту винного ароматизованого у споживчу тару або інші особливі правила, визначені у специфікації продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням (за наявності).

Стаття 38. Державна реєстрація географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Державна реєстрація географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, у тому числі складання, подання, експертиза заявки на реєстрацію географічного зазначення, оскарження рішення за заявкою, здійснюються в порядку, визначеному Законом України "Про правову охорону географічних зазначень".

2. Одночасно з державною реєстрацією географічного зазначення здійснюється публікація в Бюлетені відомостей про державну реєстрацію географічного зазначення з посиланням на публікацію специфікації вина/продукту винного ароматизованого або відомостей з документа, передбаченого частиною шостою статті 10 Закону України "Про правову охорону географічних зазначень".

Стаття 39. Внесення змін до специфікації вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого використовується географічне зазначення

1. Після внесення до Державного реєстру України географічних зазначень (далі – Реєстр) відомостей про реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого виробник або об'єднання виробників, які відповідають вимогам статті 33 цього Закону і мають право використовувати відповідне зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, можуть вносити зміни до специфікації вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого використовується географічне зазначення, після погодження зміненої специфікації спеціально уповноваженим органом.

2. У заяві про внесення змін до специфікації вина/продукту винного ароматизованого, щодо якого використовується географічне зазначення, викладаються відповідні зміни та обґрунтовується необхідність їх внесення.

3. Якщо зміни до специфікації вина/продукту винного ароматизованого є незначними та не потребують внесення відповідних змін до відомостей Реєстру, такі зміни вносяться Національним органом інтелектуальної власності на підставі заяви, передбаченої частиною другою цієї статті, без застосування порядку, встановленого частинами одинадцятою і тринадцятою – п'ятнадцятою статті 11 Закону України "Про правову охорону географічних зазначень", за умови погодження таких змін спеціально уповноваженим органом. Якщо географічне місце знаходиться на території іноземної держави, подається офіційна довідка про внесення відповідних змін у цій державі.

4. Незначними змінами до специфікації вина/продукту винного ароматизованого вважаються зміни, які:

1) не стосуються істотних характеристик вина/продукту винного ароматизованого;

2) не впливають на взаємозв'язок якості або характеристик вина/продукту винного ароматизованого з географічним місцем його походження;

3) не змінюють географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого або його складові;

4) не змінюють межі географічного місця;

5) не зумовлюють посилення обмежень у реалізації вина/продукту винного ароматизованого або сировини, з якої вони виробляються.

5. Якщо внесення змін до специфікації вина/продукту винного ароматизованого зумовлює необхідність внесення однієї або декількох змін до відомостей Реєстру, заява про внесення змін розглядається у порядку, встановленому частинами одинадцятою і тринадцятою – п'ятнадцятою статті 11

Закону України "Про правову охорону географічних зазначень". До таких змін належать положення, які:

- 1) повністю або частково змінюють зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого;
- 2) змінюють офіційну назву вина/продукту винного ароматизованого;
- 3) змінюють категорію вина/продукту винного ароматизованого;
- 4) впливають на взаємозв'язок якості або характеристик вина/продукту винного ароматизованого з географічним місцем його походження;
- 5) зумовлюють посилення обмежень у реалізації вина/продукту винного ароматизованого.

Стаття 40. Порядок реєстрації права на використання зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого мають право використовувати особи, які відповідають вимогам статті 33 цього Закону та виробляють вино/продукт винний ароматизований з географічним зазначенням відповідно до його специфікації.

2. Особи, які відповідають вимогам статті 33 цього Закону та бажають, щоб відомості про них як про осіб, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, були внесені до Реєстру, подають до Національного органу інтелектуальної власності відповідну заяву. Порядок оформлення, подання та розгляду заяви затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

До заяви додається висновок спеціально уповноваженого органу, який підтверджує, що особа у визначеному в Реєстрі географічному місці виробляє вино/продукт винний ароматизований, характеристики якого відповідають специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, або сертифікат, що підтверджує відповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого специфікації, а якщо географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого походить не з території України – документ, що підтверджує право на використання географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого згідно із законодавством країни походження або міжнародним договором України.

3. Для отримання висновку, який підтверджує, що особа у визначеному в Реєстрі географічному місці виробляє вино/продукт винний ароматизований, характеристики якого відповідають специфікації вина/продукту винного

ароматизованого з географічним зазначенням, така особа подає до спеціально уповноваженого органу клопотання, до якого додаються:

1) результати фізичних, хімічних, органолептичних досліджень вина/продукту винного ароматизованого, проведені незалежною акредитованою лабораторією;

2) документальне підтвердження виробництва вина/продукту винного ароматизованого згідно з опублікованою специфікацією вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням;

3) копія договору, укладеного з органом сертифікації, про виконання робіт із сертифікації згідно з цим Законом.

Розгляд клопотання здійснюється в порядку, визначеному статтею 36 цього Закону.

4. Відомості про осіб, які мають право використовувати зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, вносяться до Реєстру Національним органом інтелектуальної власності у порядку, визначеному частиною п'ятою статті 14 Закону України "Про правову охорону географічних зазначень".

Стаття 41. Права і обов'язки, що впливають з реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Права, що впливають з реєстрації географічного зазначення (назви місця походження) вина/продукту винного ароматизованого, визначаються Законом України "Про правову охорону географічних зазначень".

2. Виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого, який використовує зареєстроване географічне зазначення, зобов'язаний:

1) забезпечувати відповідність специфікації особливої якості, репутації та інших характеристик вина/продукту винного ароматизованого, яке (який) він виробляє;

2) відкликати та/або вилучати з обігу вироблену ним продукцію, що маркована як продукція з географічним зазначенням, але не відповідає встановленим у специфікації вимогам до її виробництва, обігу і маркування та вимогам законодавства про правову охорону географічних зазначень;

3) забезпечувати безперешкодний доступ посадових осіб, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері виноградарства та виноробства щодо вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням відповідно до цього Закону, для здійснення заходів державного нагляду (контролю), у тому числі відбору зразків;

4) надавати документи, пояснення, іншу інформацію з питань, що виникають у зв'язку із здійсненням заходів державного нагляду (контролю);

5) забезпечувати простежуваність походження вина/продукту винного ароматизованого з географічного місця, визначеного у специфікації.

Стаття 42. Перехідні періоди на використання географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Після реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого виробникам вина, виробникам продукту винного ароматизованого відповідно до цього Закону надається перехідний період за наявності умов, передбачених цією статтею. Порядок надання перехідного періоду на використання географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого встановлюється спеціально уповноваженим органом.

2. Для подолання тимчасових труднощів щодо забезпечення відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням спеціально уповноважений орган надає виробникам такого вина, виробникам такого продукту винного ароматизованого перехідний період строком 10 років, що відліковується з дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого в Україні, за умови що виробництво вина/продукту винного ароматизованого здійснювалося відповідним виробником вина, виробником продукту винного ароматизованого не менше п'яти років поспіль до дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, про що такий виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого повідомив спеціально уповноважений орган протягом шести місяців з дня реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого.

3. Для забезпечення припинення використання після реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого найменувань, що відтворюють зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, спеціально уповноважений орган надає перехідний період строком п'ять років, що відліковується з дати реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого в Україні, за умови що виробництво вина/продукту винного ароматизованого з найменуванням, що відтворює зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, здійснювалося правомірно не менше п'яти років до дати реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого.

4. Рішення спеціально уповноваженого органу про надання перехідного періоду підлягають оприлюдненню на його офіційному веб-сайті.

Розділ VIII. СЕРТИФІКАЦІЯ ВИНА/ПРОДУКТУ ВИННОГО АРОМАТИЗОВАНОГО З ГЕОГРАФІЧНИМ ЗАЗНАЧЕННЯМ

Стаття 43. Умови початку використання зареєстрованих географічних зазначень

1. Допускається використання зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого будь-яким виробником, що відповідає вимогам до заявника згідно із статтею 33 цього Закону, за умови підтвердження відповідності вина/продукту винного ароматизованого відповідно специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, що здійснюється шляхом сертифікації у порядку, визначеному цим Законом.

2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до географічних зазначень іноземних держав, які використовуються згідно з правилами, визначеними у специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням або міжнародному договорі, згідно з яким відповідному вину/продукту винному ароматизованому з географічним зазначенням надана правова охорона в Україні. Такі географічні зазначення можуть використовуватися після підтвердження відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого уповноваженим органом держави, з якої походить географічне зазначення, або органом сертифікації.

Стаття 44. Органи сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих

1. Перевірка відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням здійснюється акредитованими у встановленому законом порядку органами сертифікації.

2. Спеціально уповноважений орган призначає органи сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих шляхом внесення їх до Реєстру органів сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих (далі – Реєстр органів сертифікації), визначає сферу їхніх повноважень, приймає рішення про їх виключення з Реєстру органів сертифікації.

3. Реєстр органів сертифікації створюється на підставі акта спеціально уповноваженого органу з дотриманням вимог Закону України "Про електронні публічні реєстри".

Стаття 45. Вимоги до органів сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих та порядок їх уповноваження

1. Спеціально уповноважений орган вносить до Реєстру органів сертифікації підприємство, установу, організацію, що відповідає таким вимогам:

1) має акредитацію відповідно до Закону України "Про акредитацію органів з оцінки відповідності" у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих;

2) є юридичною особою, зареєстрованою згідно із законодавством України;

3) не є оператором ринку або особою, пов'язаною з оператором ринку;

4) має належну матеріально-технічну базу та інші об'єкти інфраструктури, необхідні для виконання функцій сертифікації вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням;

5) може підтвердити відповідний рівень компетентності персоналу у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих (досвід роботи та спеціальні знання у відповідній галузі);

6) має принаймні одного аудитора з сертифікації відповідної спеціалізації, який працює на постійній основі.

2. Аудитор із сертифікації – інспектор з виноградарства проводить перевірку вирощування винограду, дотримання встановлених законодавством у сфері виноградарства та виноробства правил опорядження та утримання виноградників, вирощування та збирання винограду.

Аудитором із сертифікації – інспектором з виноградарства може бути фізична особа, яка має рівень вищої освіти в аграрній сфері не нижче першого (бакалаврського), досвід роботи в аграрній сфері не менше трьох років, а також спеціальні знання у сфері виноградарства.

3. Аудитор із сертифікації – інспектор з виноробства проводить перевірку виробництва та обігу вина/продукту винного ароматизованого.

Аудитором із сертифікації – інспектором з виноробства може бути фізична особа, яка:

1) має рівень вищої освіти в аграрній сфері не нижче першого (бакалаврського), досвід роботи у сфері харчової (переробної) промисловості не менше трьох років, а також спеціальні знання у сфері виноробства; або

2) має рівень вищої освіти не нижче першого (бакалаврського), досвід роботи у сфері харчової (переробної) промисловості не менше п'яти років та спеціальні знання у сфері виноробства.

4. Аудитором із сертифікації – інспектором з виноградарства та/або аудитором із сертифікації – інспектором з виноробства не може бути фізична особа, яка є державним службовцем або перебуває у трудових та/або цивільно-правових відносинах з оператором ринку та/або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу.

5. Порядок визначення відповідності підприємства, установи, організації, його (її) матеріально-технічної бази та інших об'єктів інфраструктури, необхідних для виконання функцій сертифікації вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням, вимогам цього Закону, а також порядок підтвердження спеціальних знань аудиторів із сертифікації відповідної спеціалізації визначаються спеціально уповноваженим органом.

6. Підприємство, установа, організація, що має намір здійснювати функції органу сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих, подає до спеціально уповноваженого органу заявку про внесення до Реєстру органів сертифікації. Форма, порядок подання заявки, внесення її до Реєстру органів сертифікації затверджуються спеціально уповноваженим органом у порядку створення Реєстру органів сертифікації.

7. Підставою для відмови у внесенні органу сертифікації до Реєстру органів сертифікації є:

1) невідповідність підприємства, установи, організації вимогам, встановленим цією статтею;

2) виявлення недостовірних відомостей у поданих документах або подання неповного пакета документів.

8. Орган сертифікації зобов'язаний щороку, до 31 грудня, подавати до спеціально уповноваженого органу список працівників та документи, що підтверджують рівень компетентності персоналу у сфері виноградарства та виноробства.

9. Орган сертифікації виключається з Реєстру органів сертифікації за рішенням спеціально уповноваженого органу у разі:

1) звернення органу сертифікації із заявою про виключення його з Реєстру органів сертифікації за власним бажанням;

2) повторного протягом одного року порушення органом сертифікації законодавства у сфері виноградарства та виноробства, що мало наслідком неправомірну видачу сертифіката або неправомірну відмову в його видачі;

3) тимчасового припинення дії або скасування атестата про акредитацію;

4) невідповідності органу сертифікації вимогам, встановленим цим Законом.

10. У разі виключення з Реєстру органів сертифікації такий орган сертифікації зобов'язаний невідкладно повідомити про це виробників вин, виробників продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням, з якими він уклав договір про проведення сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих. Сертифікати, видані таким органом сертифікації, є чинними до закінчення строку їхньої дії.

11. Орган сертифікації зобов'язаний:

1) дотримуватися вимог законодавства у сфері географічних зазначень;

2) надавати на вимогу посадової особи спеціально уповноваженого органу, контролюючого органу, його територіального органу інформацію про виробників вин, виробників продуктів винних ароматизованих, з якими він уклав договір про проведення сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих, а також про видані, зупинені та скасовані сертифікати;

3) надавати на вимогу посадової особи контролюючого органу, його територіального органу документи, необхідні для здійснення державного нагляду (контролю).

Стаття 46. Функції органів сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих

1. Орган сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих:

1) розробляє і затверджує контрольні плани сертифікації вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням відповідно до вимог специфікації для виробників вин, виробників продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням, з якими він уклав договір про проведення сертифікації у сфері географічних зазначень вин/продуктів винних ароматизованих;

2) проводить сертифікацію вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням;

3) видає, скасовує та зупиняє дію сертифіката, що підтверджує відповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, відповідно до цього Закону;

4) оприлюднює відомості про видачу, скасування або зупинення дії сертифіката на своєму загальнодоступному веб-сайті;

5) інформує контролюючий орган про видачу, скасування та зупинення дії сертифіката протягом п'яти днів з дня ухвалення відповідного рішення.

Стаття 47. Сертифікація вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням

1. Виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням перед введенням його в обіг зобов'язаний укласти договір з органом сертифікації, акредитованим і внесеним до Реєстру органів сертифікації, та пройти сертифікацію виробленого вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням для підтвердження його відповідності специфікації. Істотними умовами такого договору є відомості про географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, що підлягає сертифікації, строк дії договору, строк для розроблення контрольного плану сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням та інші умови, визначені законодавством у сфері виноградарства та виноробства.

2. Орган сертифікації протягом 30 днів після укладення договору на основі затвердженого ним типового плану сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням розробляє та затверджує контрольний план сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням.

3. Контрольний план сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням передбачає:

- 1) охоплення етапів виробництва;
- 2) відбір аудитором із сертифікації – інспектором з виноградарства зразків винограду, аудитором із сертифікації – інспектором з виноробства – зразків вина/продукту винного ароматизованого з метою визначення аналітичних та органолептичних характеристик вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням.

4. Методи відбору зразків винограду, вина/продукту винного ароматизованого, визначення їх якості та органолептичних характеристик встановлює спеціально уповноважений орган.

5. Для виробництва вина з географічним зазначенням контрольний план розробляється до початку збирання врожаю та повинен включати:

- 1) контроль винограду;
- 2) контроль виробництва вина.

6. Контроль винограду передбачає:

1) перевірку встановлених специфікацією вимог до виноградника та якості винограду, що включає технічний огляд ампелографічних ознак сортів винограду у вегетаційний період, перевірку виноградників на наявність хвороб;

2) перевірку меж виноградників та їх розташування в межах визначеного географічного місця;

3) перевірку (оцінку) максимального виробництва винограду на 1 гектар виноградників до збирання врожаю;

4) контроль збирання врожаю винограду та контроль вмісту цукру у винограді;

5) перевірку кількості рослин на 1 гектар виноградників;

6) перевірку форм розведення рослин та утримання виноградника.

7. Контроль виробництва вина передбачає:

1) визначення обсягу переробленого винограду, перевірку відповідності специфікації етапів виробництва вина з географічним зазначенням та визначення кінцевого обсягу виробленого вина;

2) відбір проб (зразків) вина;

3) визначення таких показників: органолептичні характеристики вина, вміст спирту, діоксиду сірки, кислот, цукру, колір, аромат, смак.

8. За результатами проведеної сертифікації орган сертифікації ухвалює вмотивоване рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката.

9. Виключними підставами для відмови у видачі сертифіката є:

1) встановлення за результатами перевірки невідповідності будь-якого етапу виробництва вина/продукту винного ароматизованого специфікації або вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства;

2) встановлення за результатами перевірки невідповідності аналітичних та органолептичних характеристик вина/продукту винного ароматизованого специфікації або вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства;

3) виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих для підтвердження відповідності вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства.

Відмова у видачі сертифіката з підстав, не передбачених цією частиною, забороняється.

10. На підставі рішення про видачу сертифіката орган сертифікації видає сертифікат, що підтверджує відповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням. Строк дії сертифіката визначається органом сертифікації з урахуванням вимог специфікації, але не може становити менше 24 місяців.

11. У разі виявлення органом сертифікації невідповідності вина/продукту винного ароматизованого його специфікації, яка може бути усунута виробником, орган сертифікації встановлює строк не менше одного місяця, протягом якого виробник зобов'язаний вжити заходів для усунення такої невідповідності та поінформувати про усунення порушення орган сертифікації та контролюючий орган, з можливістю продовження цього строку. Орган сертифікації у такому разі має право зупинити дію сертифіката на період до усунення невідповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого.

12. Орган сертифікації зобов'язаний зупинити дію сертифіката у разі надходження від контролюючого органу повідомлення про невідповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого. Повідомлення про зупинення дії сертифіката надсилається виробнику та спеціально уповноваженому органу.

13. Якщо виробник усунув невідповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого, яка призвела до зупинення дії сертифіката, і повідомив про це орган сертифікації та контролюючий орган, орган сертифікації приймає рішення про поновлення дії сертифіката протягом 10 календарних днів з дня одержання повідомлення виробника про усунення порушення.

14. Орган сертифікації зобов'язаний скасувати сертифікат за наявності підстав, визначених частиною п'ятнадцятою цієї статті, про що повідомляє виробника та контролюючий орган не пізніше наступного дня після прийняття рішення про скасування.

15. Підставою для скасування сертифіката є:

1) неусунення невідповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого, яка призвела до зупинення дії сертифіката, протягом строку, встановленого контролюючим органом або органом сертифікації;

2) звернення виробника вина з географічним зазначенням, виробника продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням із заявою про скасування його сертифіката за власним бажанням;

3) неправомірність видачі сертифіката, встановлена контролюючим органом при здійсненні контролю відповідності специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням.

16. Рішення органу сертифікації може бути оскаржено до контролюючого органу відповідно до порядку сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням.

17. Оплата послуг з проведення сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням здійснюється на договірних засадах.

18. Порядок сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням затверджується спеціально уповноваженим органом.

Розділ ІХ. КОНТРОЛЬ ВІДПОВІДНОСТІ ВИНА/ПРОДУКТУ ВИННОГО АРОМАТИЗОВАНОГО З ГЕОГРАФІЧНИМ ЗАЗНАЧЕННЯМ СПЕЦИФІКАЦІЇ

Стаття 48. Заходи контролю відповідності вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням специфікації

1. Заходи контролю відповідності вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням специфікації здійснюються контролюючим органом шляхом:

1) перевірки вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням на відповідність специфікації;

2) відстеження використання зареєстрованих географічних зазначень відповідно до Закону України "Про правову охорону географічних зазначень".

2. У разі виявлення контролюючим органом невідповідності вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням специфікації виробнику вина, виробнику продукту винного ароматизованого видається припис про усунення порушень вимог законодавства у сфері виноградарства та виноробства, про що відповідне повідомлення направляється органу сертифікації. Виробник вина, виробник продукту винного ароматизованого зобов'язаний вжити необхідних заходів для усунення такої невідповідності у строк, встановлений контролюючим органом.

Стаття 49. Перевірка вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням

1. Перевірка вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням здійснюється контролюючим органом шляхом:

1) відбору зразків у всіх виробників, що здійснюють виробництво такого вина/продукту винного ароматизованого відповідно до його специфікації, та лабораторного і органолептичного дослідження таких зразків;

2) перевірки дотримання умов виробництва, зазначених у специфікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, виноградників, виробничих потужностей;

3) перевірки будь-якого етапу виробництва, включаючи розлив та пакування, з дослідженням властивостей та особливих якостей вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням на такому етапі.

2. При перевірці відповідності вина/продукту винного ароматизованого специфікації з транскордонним географічним зазначенням контролюючий орган направляє запити щодо здійснення перевірки до контролюючих органів іноземних держав, на території яких діють права, що випливають з реєстрації такого географічного зазначення, які поширюються на це географічне зазначення, та виконує відповідні запити від контролюючих органів іноземних держав.

3. Лабораторне дослідження вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням здійснюється шляхом фізико-хімічних аналітичних досліджень таких властивостей:

- 1) загальна та фактична міцність;
- 2) сумарний вміст цукрів, виражений у перерахунку на фруктозу та глюкозу (щодо напівігристих та ігристих вин – включаючи будь-яку сахарозу);
- 3) загальна кислотність;
- 4) вміст летких кислот;
- 5) загальний вміст діоксиду сірки;
- 6) для вин із вмістом діоксиду вуглецю – надлишковий тиск при 20°C;
- 7) будь-які інші особливі якості, передбачені специфікацією вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням.

4. Фізико-хімічні аналітичні дослідження вина/продукту винного ароматизованого мають право здійснювати виключно лабораторії, акредитовані у відповідній сфері.

5. Органолептичне дослідження вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням здійснюється комісією з сенсорного аналізу вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, утвореною акредитованою лабораторією. Порядок формування та роботи комісії з сенсорного аналізу вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, методи відбору зразків, порядок проведення органолептичних та фізико-хімічних аналітичних досліджень вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням визначаються спеціально уповноваженим органом.

Розділ X. ВВЕДЕННЯ В ОБІГ ВИНОГРАДУ,
ПРОДУКТІВ ВИНОГРАДАРСТВА, ПРОДУКТІВ ВИННИХ
АРОМАТИЗОВАНИХ, ЇХ ПАКУВАННЯ, МАРКУВАННЯ
ТА КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ

Стаття 50. Умови введення в обіг винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих

1. Введення в обіг винограду для виробництва продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих допускається за умови, що він вирощений відповідно до вимог цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

2. Введення в обіг продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих здійснюється з дотриманням вимог законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. Виноград, продукти виноградарства, продукти винні ароматизовані, призначені для експорту, виробляються з дотриманням вимог цього Закону.

4. Розлив продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, які вводяться в обіг у споживчій тарі (упаковці) для безпосереднього споживання кінцевим споживачем, проводиться в умовах, що забезпечують збереження якості та органолептичних характеристик таких продуктів.

Тара (упаковка), відповідні пробки/корки, а також умови зберігання продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих повинні забезпечувати незмінність таких продуктів.

5. Нефасовані продукти виноградарства, продукти виноробства, продукти винні ароматизовані, що реалізуються наливом, повинні зберігатися у ємностях та в умовах, що забезпечують збереження якості та органолептичних характеристик таких продуктів, а також їх незмінність, та реалізуватися у визначений строк придатності.

Реалізація наливом вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням не допускається.

6. Продукти виноградарства, продукти виноробства, продукти винні ароматизовані вводяться в обіг під офіційною назвою, крім випадків, встановлених цим Законом. Деалкоголізовані продукти виноробства вводяться в обіг під офіційною назвою відповідної категорії продукту, підданого деалкоголізації, доповненою терміном "деалкоголізований" або "частково деалкоголізований" залежно від фактичної міцності за об'ємом.

7. Допускається введення в обіг продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням та з традиційним зазначенням. Перелік традиційних зазначень та порядок їх

використання визначаються та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 51. Спеціальні умови імпорту та експорту

1. До продуктів виноградарства товарних підпозицій 2009 61, 2009 69 та товарної позиції 2204 УКТЗЕД, ввезених на митну територію України, застосовуються положення цього Закону щодо вин/продуктів винних ароматизованих з географічним зазначенням, а також вимоги щодо відповідності їх категорії, представлення на ринку та опису, встановлені цим Законом.

2. Імпортовані продукти виноградарства, продукти виноробства супроводжуються:

1) сертифікатом, що засвідчує відповідність продукту вимогам щодо безпечності харчових продуктів, виданим компетентним органом країни походження, який може бути складовою частиною звіту про проведення аналізу, передбаченого пунктом 2 цієї частини;

2) звітом про проведення аналізу, виданим акредитованою лабораторією країни походження, якщо продукт призначений для безпосереднього споживання кінцевим споживачем.

Як виняток з положень пунктів 1 і 2 цієї частини, продукти, що імпортуються в обсязі не більше 1 гектолітра без мети введення їх в обіг – для особистого споживання, для проведення виставок і ярмарків, презентацій, для експериментальних цілей, не потребують супроводження сертифікатом або звітом про проведення аналізу.

3. Продукти виноградарства, продукти виноробства, продукти винні ароматизовані, що експортуються, супроводжуються документами відповідно до вимог країни-імпортера.

Виноград, продукти виноградарства, продукти винні ароматизовані, призначені для експорту, виробляються з додержанням вимог та процедур, визначених імпортером, згідно з умовами відповідного зовнішньоекономічного договору або згідно з вимогами законодавства країни-імпортера.

Стаття 52. Обіг (розміщення на ринку) вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням

1. З моменту реєстрації географічного зазначення вино/продукт винний ароматизований з географічним зазначенням може розміщуватися на ринку лише за наявності відповідного сертифіката.

2. Особи, які здійснюють реалізацію вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням за відсутності відповідного сертифіката (копії), несуть відповідальність згідно з цим Законом.

3. Вино/продукт винний ароматизований з географічним зазначенням, виробництво, обіг, маркування якого не відповідає вимогам його специфікації та вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства або який маркований попереджувальним маркуванням, підлягає вилученню з обігу.

Стаття 53. Особливі вимоги до пакування та маркування

1. Використання для закупорювання емностей з продуктом виноградарства, продуктом виноробства пробок/корків, вкритих обгорткою або фольгою, виробленою на основі свинцю, забороняється.

2. Маркування та представлення на ринку продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих повинно включати обов'язкову інформацію, передбачену Законом України "Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів", а також зазначення:

1) категорії продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, для деалкоголізованих продуктів – доповнене терміном "деалкоголізовано" або "частково деалкоголізовано" залежно від фактичної міцності за об'ємом;

2) "назва місця походження" або "географічне зазначення" та відповідного географічного зазначення – для вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням. Для вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, зареєстрованим на території Європейського Союзу, зазначення "назва місця походження" може доповнюватися словами "protected designation of origin" або "PDO", а географічне зазначення – словами "protected geographical indication" або "PGI", чи відповідними символами Європейського Союзу;

3) фактичної міцності за об'ємом;

4) місця походження;

5) суб'єкта, що здійснював розлив, а щодо вина ігристого, вина ігристого добірного, вина ігристого добірного ароматичного, вина газованого – найменування виробника або постачальника;

6) імпортера – для імпортованих продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих;

7) вмісту цукру – для вина газованого, вина ігристого, вина ігристого добірного, вина ігристого добірного ароматичного;

8) традиційного зазначення.

Допускається незазначення категорії продуктів виноградарства, крім деалкоголізованих, якщо в маркуванні наведено зареєстроване географічне зазначення.

3. Інформація, передбачена частиною другою цієї статті, може надаватися в електронній формі, з розміщенням посилання на неї на фізичному носії, у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 54. Контроль якості продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих

1. Продукти виноградарства, продукти виноробства, продукти винні ароматизовані підлягають обов'язковому контролю якості, що здійснюється шляхом проведення фізико-хімічного аналітичного дослідження та органолептичного дослідження.

2. Контроль якості продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих передбачає:

1) внутрішній контроль на всіх етапах виробництва, який включає фізико-хімічне аналітичне дослідження, що проводиться акредитованою лабораторією, у тому числі лабораторією виробника, органолептичне дослідження – сенсорне оцінювання, що проводиться сенсорним оцінювачем;

2) зовнішній (міжгалузевий) контроль, який здійснюється контролюючим органом до розміщення на ринку (введення в обіг) шляхом залучення акредитованих лабораторій відповідно до Закону України "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин".

3. Перелік акредитованих лабораторій, що здійснюють зовнішній (міжгалузевий) контроль, оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

4. Методи фізико-хімічного аналітичного та органолептичного досліджень, вимоги до сенсорних оцінювачів, програми їх підготовки, порядок перевірки знань і компетентностей сенсорних оцінювачів затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

5. З метою здійснення контролю якості продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих щодо географічного походження, ідентифікації сортів винограду, додавання води, цукру чи спирту

у випадках, передбачених законодавством у сфері виноградарства та виноробства, проводиться ізотопний аналіз винограду та/або продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих. Умови, порядок та методики проведення ізотопного аналізу, способи і методики відбору зразків, умови щодо кількості зразків та їх підготовки, вимоги до змісту і форми документів за результатами ізотопного аналізу затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 55. Супровідні документи для перевезення винограду,
продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих

1. Перевезення винограду товарної категорії 0806 10 90, соку виноградного товарних підпозицій 2009 61, 2009 69, сусла виноградного товарних категорій 2204 30 92, 2204 30 94, вин, включаючи вина з додаванням спирту, товарної позиції 2204 (крім сусел виноградних товарних категорій 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 та 2204 30 98), осаду винного товарних категорій 2307 00 11, 2307 00 19, вичавок виноградних товарних категорій 2308 00 11, 2308 00 19, вина деалкоголізованого товарної категорії 2202 99 19 УКТЗЕД супроводжується перевізним документом (транспортною накладною, коносаментом тощо) відповідно до вимог законодавства, а також супровідним документом, що засвідчує якість та характеристики таких продуктів, рік збирання врожаю винограду, сорт (сорти) винограду, з якого (яких) вироблено такі продукти, відповідність специфікації продукту виноробства з географічним зазначенням (далі – супровідний документ). Перевезення імпортованих продуктів додатково супроводжується документами, визначеними частиною другою статті 51 цього Закону.

2. Супровідний документ оформлюється виробником винограду, виробником продукту виноградарства і повинен містити відомості, зазначені у перевізному документі, а також такі відомості:

1) назва документа, дата і місце його складання;

2) у разі перевезення нефасованих продуктів:

для продуктів виноробства – фактична міцність за об'ємом; для непідданих бродінню продуктів – показник рефрактометра або густина;

для продуктів у процесі бродіння – загальна міцність за об'ємом; для вин із вмістом залишкового цукру більше ніж 4 грами на 1 літр – фактична та загальна міцність за об'ємом;

3) відомості про географічне зазначення, рік збирання врожаю, сорт (сорти) винограду;

4) відомості про категорію продукту виноградарства;

5) відомості про зону виноградарства, в якій вирощено виноград, що перевозиться, або з якого вироблені продукти, що перевозяться, визначені частиною першою цієї статті;

б) відомості про застосування енологічних практик.

3. Не вимагається оформлення супровідного документа при перевезенні продуктів, визначених частиною першою цієї статті, у таких випадках:

1) перевезення здійснюється в межах одного підприємства або між пов'язаними особами у значенні Податкового кодексу України з метою виробництва, оброблення, зберігання, розливу у тару готової продукції, за умови що загальна довжина шляху перевезення не перевищує 70 кілометрів та перевезення здійснюється на території України;

2) побічні продукти перевозяться на підприємство, яке здійснює дистиляцію, або на підприємство з виробництва оцту винного з метою вилучення їх з обігу чи утилізації;

3) перевезення виноградного соку або сусла виноградного товарних підпозицій 2009 61, 2009 69 УКТЗЕД здійснюється для інших цілей, ніж виробництво продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих;

4) перевезення продуктів виноробства для дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав і представництв міжнародних організацій в Україні, а також для дипломатичних представництв України за кордоном;

5) перевезення будь-яких продуктів в кількості до 1 гектолітра для наукових або експериментальних цілей;

б) перевезення зразків для виставок, ярмарків, комерційних потреб, для лабораторного аналізу та для надання спеціально уповноваженому органу, контролюючому органу;

7) перевезення вина, вина у процесі бродіння, сусла виноградного, сусла виноградного у процесі бродіння фізичними особами для особистого споживання в обсязі до 30 літрів.

4. Вимоги до супровідного документа та порядок його оформлення, порядок внесення відомостей із супровідного документа до Виноградарсько-виноробного реєстру затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Стаття 56. Перевезення нефасованих продуктів у сфері виноградарства та виноробства

1. У разі перевезення винограду, соку виноградного, соку виноградного концентрованого, продуктів виноградарства, крім оцту винного, в обсязі понад

60 літрів, а також побічних продуктів, вина кріпленого для дистиляції та інших непридатних для безпосереднього споживання продуктів з винограду у нефасованому вигляді виробник винограду, виробник продуктів виноградарства зобов'язаний не пізніше початку здійснення перевезення забезпечити внесення відомостей із супровідного документа до Виноградарсько-виноробного реєстру.

2. У разі якщо перевезення продуктів, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється через територію декількох країн компетентний орган країни відвантаження таких продуктів направляє примірник супровідного документа компетентному органу країни-одержувача у паперовій або електронній формі.

Розділ XI. ВЕДЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ОБЛІКУ ВИНОГРАДУ, ПРОДУКТІВ ВИНОГРАДАРСТВА, ПРОДУКТІВ ВИННИХ АРОМАТИЗОВАНИХ

Стаття 57. Мета та спосіб ведення виробничого обліку

1. Виробники винограду, виробники продуктів виноградарства, виробники продуктів винних ароматизованих зобов'язані вести виробничий облік у паперовій або електронній формі шляхом виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації щодо сировини (одержаної та реалізованої), продуктів виноградарства, технологічних прийомів виноградарства, енологічних практик на підставі відповідних первинних документів, запасів пробок/корків, що використовуються під час розливу продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих у ємності номінальним об'ємом до 5 літрів.

2. Виробничий облік здійснюється виробниками продуктів виноградарства, виробниками продуктів винних ароматизованих із додержанням таких вимог:

1) продукти, отримані із сировини, що походить з України, обліковуються окремо від продуктів, отриманих з імпортованої сировини;

2) вина із вмістом діоксиду вуглецю, вина лікерні обліковуються окремо від вина тихого.

3. Ведення обліку оцту винного не вимагається.

4. Виробники продуктів виноградарства проводять інвентаризацію залишків станом на 31 липня, результати якої відображаються в даних виробничого обліку наступного маркетингового року.

5. Порядок та строки ведення виробничого обліку, види продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, що підлягають виробничому обліку, обов'язкові дані, які фіксуються в облікових записах, порядок, зміст

і спосіб повідомлення про застосування енологічних практик, порядок і строки зберігання облікових записів та супровідної документації затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

Розділ XII. ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД (КОНТРОЛЬ) У СФЕРІ ВИНОГРАДАРСТВА ТА ВИНОРОБСТВА

Стаття 58. Державний нагляд (контроль) у сфері виноградарства та виноробства

1. Державний нагляд (контроль) у сфері виноградарства та виноробства здійснює контролюючий орган відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" з урахуванням положень цього Закону.

2. Для цілей державного нагляду (контролю) згідно з цим Законом здійснюється контроль якості продуктів виноградарства, продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих шляхом проведення фізико-хімічного аналітичного та органолептичного досліджень, що проводяться акредитованою лабораторією.

3. Державний нагляд (контроль) за діяльністю органів сертифікації здійснюється відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Стаття 59. Повноваження посадових осіб, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері виноградарства та виноробства

1. Посадові особи, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері виноградарства та виноробства, з метою виконання покладених на них завдань у межах своїх повноважень мають право:

1) безперешкодного доступу до об'єкта перевірки, одержання необхідних для здійснення державного нагляду (контролю) інформації, документації, зразків сировини, інших матеріалів та готової продукції для проведення лабораторних досліджень;

2) видавати приписи про усунення порушень законодавства у сфері виноградарства та виноробства;

3) видавати розпорядчі акти про відкликання та/або вилучення товарів, що не відповідають вимогам законодавства у сфері виноградарства та виноробства.

Розділ XIII. ПРОГРАМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ У СФЕРІ ВИНОГРАДАРСТВА ТА ВИНОРОБСТВА

Стаття 60. Програми державної підтримки у сфері виноградарства та виноробства

1. Основи державної підтримки у сфері виноградарства та виноробства визначаються законами України "Про державну підтримку сільського господарства України", "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою".

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, розробляє та реалізує програми державної підтримки на засадах, визначених Законом України "Про державні цільові програми".

Розділ XIV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ВИНОГРАДАРСТВА ТА ВИНОРОБСТВА

Стаття 61. Відповідальність за порушення прав, що впливають з реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого

1. Будь-яке посягання на права, що впливають з реєстрації географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, тягне за собою відповідальність згідно із законом. На вимогу об'єднання осіб або особи, яка має право використовувати географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, органу державної влади в межах його компетенції таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати заподіяну шкоду.

2. За вибором позивача, який звернувся за захистом свого порушеного права або охоронюваного законом інтересу, допускається заміна відшкодування шкоди виплатою компенсації в розмірі від десяти до п'ятисот мінімальних заробітних плат, що визначається судом залежно від характеру порушення.

3. Об'єднання осіб або особа, яка має право використовувати географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого, або орган державної влади має право вимагати вилучення з обігу і знищення за рахунок порушника товарів, упаковок, етикеток, на яких без належних правових підстав розміщено географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого та/або попереджувальне маркування, передбачене Законом України "Про правову охорону географічних зазначень" або цим Законом.

Стаття 62. Відповідальність за порушення цього Закону

1. Суб'єкти господарювання (юридичні особи і фізичні особи – підприємці) несуть відповідальність за такі порушення:

1) комерційне використання зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого для будь-якого товару, що не охоплюється реєстрацією географічного зазначення і є подібним до вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, або використання зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого для будь-якого товару чи послуги з використанням репутації зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого або таке, що призводить до погіршення або розмивання репутації зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого чи до зловживання нею, у тому числі якщо вино/продукт винний ароматизований із зареєстрованим географічним зазначенням використовується як складова іншого товару, –

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

2) неправомірне використання, імітація або інше втілення зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, у тому числі в доменному імені, навіть якщо зазначено справжнє місце походження вина/продукту винного ароматизованого, або якщо зареєстроване географічне зазначення вина/продукту винного ароматизованого перекладається, викладається у транскрипції чи транслітерації або супроводжується словами "стиль", "тип", "спосіб", "який вироблений у", "імітація", "смак", "подібний" чи похідними від них, у тому числі якщо вино/продукт винний ароматизований із зареєстрованим географічним зазначенням використовується як складова іншого товару, –

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

3) будь-яке інше хибне або таке, що може ввести споживачів в оману, зазначення джерела походження або особливих якостей вина/продукту винного ароматизованого, використання зареєстрованого географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого на упаковці, у рекламних матеріалах або документах, у доменних іменах та в мережі Інтернет, а також пакування в тару, яка може справляти хибне враження про його походження, –

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

4) використання попереджувального маркування при маркуванні вина/продукту винного ароматизованого, для якого географічне зазначення не зареєстровано, або для вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням, що не відповідає його специфікації, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

5) введення в обіг вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням, щодо якого не одержано сертифікат, що засвідчує відповідність специфікації вина/продукту винного ароматизованого із зареєстрованим географічним зазначенням, або сертифікат щодо якого скасовано, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

6) невиконання, несвоєчасне виконання приписів посадової особи контролюючого органу або його територіального органу про усунення порушень цього Закону –

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб від трьох до семи мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від двох до п'яти мінімальних заробітних плат;

7) здійснення виноградарства з порушенням вимог, встановлених розділом III цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

8) здійснення виробництва продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих без додержання вимог, встановлених розділом IV цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

9) використання побічних продуктів, утворених при виробництві продуктів виноградарства, продуктів виноробства у спосіб, не передбачений статтею 20 цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

10) здійснення перевезення винограду, продуктів виноградарства та сировини для їх виробництва з порушенням вимог, встановлених статтями 55 і 56 цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

11) введення в обіг, представлення на ринку продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, у тому числі з географічними зазначеннями, з порушенням вимог, встановлених розділом X цього Закону, –

тягнуть за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

12) ведення обліку винограду, продуктів виноградарства, продуктів винних ароматизованих, пробок/корків з порушенням вимог, встановлених розділом XI цього Закону, –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

13) неподання обов'язкових декларацій, передбачених статтями 29–32 цього Закону, в установленій цим Законом строк –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

14) неподання передбачених цим Законом заявок, повідомлень, звітів у встановлений цим Законом строк –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб від семи до десяти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат.

2. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, за яке на суб'єкта господарювання було накладено штраф, –

тягне за собою накладення штрафу на суб'єкта господарювання у подвійному розмірі від розміру штрафу, встановленого за відповідне порушення частиною першою цієї статті.

3. Органи сертифікації несуть відповідальність за такі порушення цього Закону:

1) ненадання на вимогу посадової особи контролюючого органу або його територіального органу документів, необхідних для здійснення державного нагляду (контролю) у сфері виноградарства та виноробства, –

тягне за собою накладення штрафу від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

2) ненадання, надання недостовірної інформації на вимогу посадової особи спеціально уповноваженого органу, контролюючого органу або його

територіального органу інформації про виробників вина, виробників продуктів винних ароматизованих, з якими цей орган уклав договір про проведення сертифікації, про видані, зупинені та скасовані сертифікати –

тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до п'яти мінімальних заробітних плат;

3) порушення встановлених розділом VIII цього Закону вимог щодо сертифікації вина/продукту винного ароматизованого з географічним зазначенням, яке мало наслідком неправомірну видачу сертифіката або неправомірну відмову в його видачі, –

тягне за собою накладення штрафу від п'яти до шістнадцяти мінімальних заробітних плат.

4. Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною третьою цієї статті, за яке на орган сертифікації було накладено штраф, –

тягне за собою накладення штрафу на орган сертифікації у подвійному розмірі від розміру штрафу, встановленого за відповідне порушення частиною третьою цієї статті.

Стаття 63. Провадження у справах про порушення цього Закону

1. Провадження у справах про порушення суб'єктами господарювання (юридичними особами та фізичними особами – підприємцями), органами сертифікації цього Закону здійснюється відповідно до Закону України "Про адміністративну процедуру" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Справи про порушення цього Закону розглядаються контролюючим органом або його територіальним органом. Від імені зазначених у цій частині органів розглядати справи мають право керівник або заступники керівника.

3. Штраф за порушення цього Закону може бути накладено протягом двох місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

4. Підставою для розгляду справи про порушення цього Закону є протокол, який складається за результатами здійснення державного нагляду (контролю) уповноваженими на те посадовими особами органів, визначених частиною другою цієї статті.

5. У протоколі зазначаються:

1) дата і місце його складення;

2) посада, прізвище, власне ім'я, по батькові посадової особи, яка склала протокол;

3) відомості про особу, стосовно якої складено протокол (найменування та місцезнаходження юридичної особи або прізвище, власне ім'я, по батькові та місце проживання фізичної особи – підприємця, контактні дані);

4) місце, час вчинення і суть вчиненого порушення цього Закону;

5) посилання на положення нормативно-правового акта (із зазначенням відповідної статті, частини, пункту чи абзацу), яке було порушено особою, стосовно якої складено протокол;

6) посилання на акт державного нагляду (контролю) та інші докази, якими підтверджується вчинення порушення цього Закону особою, стосовно якої складено протокол;

7) прізвище, власне ім'я, по батькові та місце проживання, контактні дані свідків або потерпілих та їхні пояснення (за наявності);

8) пояснення особи, стосовно якої складено протокол, або її представника чи запис про відмову від надання пояснення;

9) інші відомості, що сприяють всебічному та об'єктивному розгляду і вирішенню справи (за наявності).

6. Форма протоколу затверджується контролюючим органом.

7. Особа, стосовно якої складено протокол, або її представник має право викласти у протоколі або на окремому аркуші, що додається до протоколу, своє пояснення щодо змісту протоколу, засвідчивши його особистим підписом.

У разі відмови особи, стосовно якої складено протокол, або її представника від надання пояснення у протоколі робиться відповідний запис. Викладені у протоколі або на окремому аркуші, що додається до протоколу, пояснення свідків або потерпілих засвідчуються їхніми підписами.

8. Протокол складається у двох примірниках та підписується посадовою особою, яка його склала. Один примірник протоколу вручається з проставленням особистого підпису особі, стосовно якої складено протокол, або її представникові, другий примірник зберігається у контролюючому органі або його територіальному органі.

9. У разі відмови особи, стосовно якої складено протокол, або її представника від отримання примірника протоколу в ньому робиться відповідний запис і не пізніше наступного робочого дня після складення протокол надсилається такій особі реєстрованим поштовим відправленням.

У разі ненадання особою, стосовно якої складено протокол, інформації про її місцезнаходження (місце проживання) протокол надсилається на адресу, зазначену в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, і вважається врученим незалежно від факту його отримання такою особою.

10. Справа про порушення цього Закону розглядається не пізніше 15 робочих днів з дня отримання відповідною посадовою особою протоколу та

інших матеріалів справи. За письмовим клопотанням особи, стосовно якої складено протокол, розгляд справи відкладається, але не більш як на 10 робочих днів, для подання нею додаткових матеріалів або з інших поважних причин.

11. Час і місце розгляду справи повідомляються особі, стосовно якої складено протокол, не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дня розгляду справи.

Повідомлення про час і місце розгляду справи вручається особі, стосовно якої складено протокол, або її представникові під розписку або надсилається реєстрованим поштовим відправленням.

Повідомлення про час і місце розгляду справи, надіслане реєстрованим поштовим відправленням на адресу особи, стосовно якої складено протокол, зазначену в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, вважається врученим незалежно від факту його отримання такою особою.

12. Справа може розглядатися за відсутності особи, стосовно якої складено протокол, якщо є відомості про її належне повідомлення про час і місце розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

13. Особа, стосовно якої складено протокол, має право ознайомлюватися з матеріалами справи, надавати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання, користуватися правовою допомогою адвоката або іншого фахівця в галузі права, оскаржувати постанову у справі.

14. Справа не може бути розпочата, а розпочата справа підлягає закриттю у разі:

- 1) відсутності події або складу порушення цього Закону;
- 2) втрати чинності положенням цього Закону, яким встановлено відповідальність за порушення законодавства у сфері виноградарства та виноробства;
- 3) закінчення визначеного цим Законом строку, протягом якого може бути накладено штраф;
- 4) наявності за тим самим фактом порушення цього Закону постанови про накладення штрафу або нескасованої постанови про закриття справи, винесеної стосовно тієї самої особи;
- 5) припинення державної реєстрації у результаті ліквідації юридичної особи, стосовно якої складено протокол;
- 6) смерті фізичної особи – підприємця, стосовно якої складено протокол.

15. За результатами розгляду справи уповноважені на те посадові особи виносять одну з таких постанов:

- 1) про накладення штрафу;
- 2) про закриття справи.

16. Постанова у справі має містити:

- 1) прізвище, власне ім'я, по батькові посадової особи, яка винесла постанову;
- 2) дату і місце розгляду справи;
- 3) відомості про особу, стосовно якої винесено постанову, а також про потерпілого (за наявності);
- 4) опис обставин, встановлених під час розгляду справи, та доказів, що їх підтверджують;
- 5) посилання на положення цього Закону, які були порушені, або зазначення підстави для закриття справи;
- 6) посилання на положення цього Закону, які передбачають відповідальність за вчинене порушення;
- 7) прийняте у справі рішення.

Постанова про накладення штрафу має відповідати вимогам до виконавчого документа, передбаченим Законом України "Про виконавче провадження".

Для розрахунку штрафів за порушення цього Закону застосовується розмір мінімальної заробітної плати, встановлений законом про Державний бюджет України на 1 січня календарного року, в якому вчинено порушення.

17. Постанова у справі вручається особі, стосовно якої її винесено, або її представникові під розписку або надсилається реєстрованим поштовим відправленням протягом трьох робочих днів з дня її винесення.

18. Потерпілий та особа, стосовно якої винесено постанову у справі, мають право оскаржити її в адміністративному (досудовому) порядку протягом одного місяця з дня її винесення або до суду в порядку, визначеному законом. Скарга на постанову у справі, подана в адміністративному (досудовому) порядку, залишається без розгляду у разі оскарження цієї постанови до суду.

19. Якщо останній день строку подання скарги на постанову у справі в адміністративному (досудовому) порядку припадає на вихідний, святковий або неробочий день, останнім днем строку вважається робочий день, наступний за вихідним, святковим або неробочим днем. За відповідною заявою скаржника орган (посадова особа), уповноважений на розгляд скарги, поновлює цей строк у разі визнання причин його пропуску поважними.

20. Оскарження постанови у справі в адміністративному (досудовому) порядку здійснюється шляхом подання через орган, який виніс відповідну постанову, скарги до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу.

Скарга, що надійшла, протягом трьох робочих днів передається (надсилається) разом із справою до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, та розглядається його керівником або його заступником протягом 10 робочих днів з дня її отримання.

21. За результатами розгляду скарги на постанову у справі в адміністративному (досудовому) порядку може бути прийнято одне з таких рішень:

- 1) про залишення постанови без змін, а скарги – без задоволення;
- 2) про скасування постанови і закриття справи;
- 3) про скасування постанови та прийняття нової постанови.

22. Постанова у справі, яку не було оскаржено у встановлений цим Законом строк, набирає законної сили після закінчення строку на її оскарження.

Постанова у справі, оскаржена в адміністративному (досудовому) порядку, набирає законної сили після закінчення одного місяця з дня прийняття рішення, зазначеного у частині двадцять першій цієї статті, крім рішення про скасування постанови і закриття справи, яке набирає законної сили з моменту його проголошення.

Постанова у справі, оскаржена до суду, набирає законної сили з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

23. Штраф підлягає сплаті протягом 15 днів з дня набрання законної сили постановою про накладення штрафу.

Сплата штрафу не звільняє особу, стосовно якої винесено постанову у справі, від обов'язку усунення допущеного порушення, а також від обов'язку відшкодування пов'язаної з ним шкоди (завданих збитків).

24. Якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною двадцять третьою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження". Суми штрафів зараховуються до державного бюджету.

Розділ XV. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2026 року, крім абзаців першого, другого, четвертого – десятого, тринадцятого – двадцять третього підпункту 1, підпунктів 2, 4, 6, 7, 8, 10 пункту 4, пунктів 9, 12 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України "Про виноград та виноградне вино" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 31, ст. 419 із наступними змінами).

3. Забезпечення функціонування Виноградарсько-виноробного реєстру здійснюється з 1 січня 2026 року.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

у статті 1:

у визначені терміна "дистилят виноградний спиртовий" слова "іншої виноробної продукції" замінити словами "іншого продукту виноробства";

визначення терміна "виноматеріали виноградні" викласти в такій редакції:

"виноматеріали виноградні – продукти первинної переробки винограду для виробництва вин, виноробної продукції, спиртових дистилятів";

визначення терміна "вино виноградне" викласти в такій редакції:

"вино виноградне (вино) – алкогольний напій, отриманий шляхом повного або часткового спиртового бродіння попередньо розчавленого чи нерозчавленого свіжого винограду або сусла виноградного, що має фактичну міцність за об'ємом не менше 9 % об., загальну міцність за об'ємом не більше 15 % об., загальну кислотність не менше 3,5 грама на 1 літр або 46,6 міліеквівалента на 1 літр у перерахунку на винну кислоту, якщо інше не визначено законом";

абзац другий частини першої статті 2² викласти в такій редакції:

"інформацію про відсутність або наявність земельних ділянок, що належать суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) на підставі будь-якого речового права, визначеного законодавством України, на яких суб'єкт господарювання (у тому числі іноземний суб'єкт господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) вирощує плоди, ягоди, виноград, розміщує товарну пасіку";

частину першу статті 4 після слів "алкогольних напоїв" доповнити словами "(у тому числі алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, у тому числі ігристих, газованих, вин плодово-ягідних, напоїв медових) для малих виробництв виноробної продукції)";

абзац перший частини другої статті 11 викласти в такій редакції:

"2. Маркування продуктів виноробства, продуктів винних ароматизованих, сидру, перрі (без додавання спирту), зброджених напоїв, одержаних виключно

в результаті природного (натурального) бродіння фруктових, ягідних та фруктових-ягідних соків, з вмістом спирту не більше 8,5 % об. (без додавання спирту), що реалізуються в Україні, здійснюється відповідно до Закону України "Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів" з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом та Законом України "Про виноград, вино та продукти виноградарства", та має містити таку інформацію";

у статті 15:

частину сьому після слів "винами виноградними" доповнити словами "у тому числі ігристими, газованими";

частини чотирнадцяту – сімнадцяту і двадцять третю після слів "вин виноградних" доповнити словами "у тому числі ігристих, газованих";

частину другу статті 17 після слів "вин виноградних" доповнити словами "у тому числі ігристих, газованих";

статтю 18 доповнити новими частинами такого змісту:

"Установити, що ліцензії на виробництво спирту коньячного, спирту плодового, зернового дистиляту, дистиляту виноградного спиртового, спирту-сирцю плодового, які видані до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо спрощення умов виробництва дистилятів суб'єктами малого підприємництва", зберігають чинність до завершення строку їх дії та вважаються ліцензією на провадження діяльності з виробництва спиртових дистилятів.

Суб'єкти господарювання, які мають ліцензію на виробництво спирту коньячного, спирту плодового, зернового дистиляту, дистиляту виноградного спиртового, спирту-сирцю плодового, видану до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо спрощення умов виробництва дистилятів суб'єктами малого підприємництва", подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, заяву про отримання ліцензії на провадження діяльності з виробництва спиртових дистилятів на заміну раніше виданої.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 10 робочих днів з дня отримання заяви безоплатно видає ліцензію на провадження діяльності з виробництва спиртових дистилятів та вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру ліцензіатів з виробництва та обігу спирту етилового, спиртових дистилятів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах.

Ліцензії на виробництво спирту коньячного, спирту плодового, зернового дистиляту, дистиляту виноградного спиртового, спирту-сирцю плодового вважаються такими, що втратили чинність, з дня видачі ліцензії на провадження діяльності з виробництва спиртових дистилятів.

Спирт коньячний, одержаний шляхом дистиляції (перегонки) виноматеріалів коньячних, що відповідають встановленим законодавством вимогам до виноградного вина, яке використовується для отримання винного дистиляту, вважається винним дистилятом, за умови його відповідності показникам, визначеним підпунктом б частини першої статті 1 Закону України "Про географічні зазначення спиртних напоїв";

у тексті Закону слова "алкогольні напої без додавання спирту (вина виноградні, вина плодово-ягідні, напої медові)" в усіх відмінках і числах замінити словами "алкогольні напої без додавання спирту (вина виноградні, у тому числі ігристі, газовані, вина плодово-ягідні, напої медові)" у відповідному відмінку і числі;

у тексті Закону слова "виноробна продукція" в усіх відмінках і числах замінити словами "продукт виноробства" у відповідному відмінку і числі;

2) статтю 56 Закону України "Про охорону прав на сорти рослин" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163; 2014 р., № 6–7, ст. 80; 2016 р., № 4, ст. 39) викласти в такій редакції:

"Стаття 56. Державне мито та збори

1. Розмір та порядок сплати державного мита, передбаченого цим Законом, установлюються законодавством. Кошти, одержані від сплати державного мита, зараховуються до Державного бюджету України і спрямовуються на заходи з реалізації державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин.

2. Розмір передбачених цим Законом зборів та порядок їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Збори сплачуються до Державного бюджету України та використовуються на покриття витрат за дії, пов'язані з охороною прав на сорти рослин, зокрема на сплату щорічних членських внесків України до Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин";

3) у Законі України "Про державну підтримку сільського господарства України" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст. 527 із наступними змінами):

пункт 2.27 статті 2 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Відомості Виноградарсько-виноробного реєстру відображаються в Державному аграрному реєстрі у порядку інформаційної взаємодії";

абзац другий пункту 2^{2.1} статті 2² доповнити двома реченнями такого змісту: "Виноградарсько-виноробний реєстр ведеться шляхом обов'язкового внесення до нього відомостей, передбачених Законом України "Про виноград, вино та продукти виноградарства". Ведення Виноградарсько-виноробного реєстру здійснюється відповідно до Закону України "Про виноград, вино та продукти виноградарства";

4) частини третю і четверту статті 2 Закону України "Про виноград та виноградне вино" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 31, ст. 419 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"Садіння виноградників для виноробства дозволяється у виноробних місцевостях із застосуванням районованих або перспективних сортів винограду відповідно до проекту, розробленого на замовлення суб'єкта господарювання, що планує таке садіння, який подає такий проект до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, державної політики у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, протягом одного місяця після його розроблення. Гібриди прями виробники, що є в насадженнях, підлягають заміні, а нерайоновані сорти підлягають заміні або районуванню протягом 15 років з дня розроблення проекту.

Садіння виноградників малими виробництвами виноробної продукції дозволяється із застосуванням технічних сортів винограду, занесених до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, відповідно до проекту, розробленого на замовлення суб'єкта господарювання. Вимоги частин другої і третьої цієї статті не поширюються на малі виробництва виноробної продукції";

5) статтю 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) доповнити частиною такого змісту:

"Державний нагляд (контроль) за додержанням законодавства у сфері виноградарства та виноробства здійснюється у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про виноград, вино та продукти виноградарства";

6) пункт 3 частини першої статті 13 Закону України "Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 3, ст. 23; 2023 р., № 89, ст. 338) після слів "вин виноградних" доповнити словами "у тому числі ігристих, газованих";

7) у Законі України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 36, ст. 275; із змінами, внесеними Законом України від 12 травня 2022 року № 2246-IX):

статтю 25 доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Орган сертифікації може скоротити тривалість перехідного періоду, передбаченого цим Законом, для суб'єкта господарювання, який перебуває під його контролем як органу іноземної сертифікації, на строк, протягом якого такий суб'єкт господарювання здійснював органічне виробництво у відповідній галузі згідно із законодавством Європейського Союзу";

у пункті 2 розділу XI "Перехідні положення":

підпункт 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Сільськогосподарська продукція, вироблена на митній території України або ввезена на митну територію України до 1 липня 2024 року, що містить позначення та написи "органічний", "біодинамічний", "біологічний", "екологічний", "органік" та будь-які однокореневі та/або похідні слова від цих слів з префіксами "біо-", "еко-" тощо будь-якими мовами та супроводжується чинним на дату виробництва та/або здійснення обігу такої продукції сертифікатом (копією), що засвідчує органічне виробництво та/або обіг органічної продукції згідно із законодавством іноземної держави, виданим органом іноземної сертифікації, може реалізовуватися на митній території України як органічна продукція, але не пізніше настання кінцевої дати споживання або закінчення строку придатності, або мінімального терміну придатності, або дати "вжити до" (для харчових продуктів), до закінчення мінімального строку зберігання (для кормів)";

підпункт 3 викласти в такій редакції:

"3) суб'єкту господарювання, який став оператором до 1 січня 2024 року, дозволяється реалізовувати органічну продукцію, марковану етикетками, які були закуплені у період, протягом якого такий суб'єкт господарювання здійснював органічне виробництво у відповідній галузі згідно із законодавством Європейського Союзу, за умови наявності сертифіката (копії), що засвідчує відповідність процесу виробництва продукції та/або її обігу вимогам законодавства у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, чинного на дату виробництва та/або здійснення обігу такої продукції.

Реалізація особами продукції, зазначеної в абзаці першому цього підпункту, дозволяється за наявності сертифіката (копії), що засвідчує відповідність процесу виробництва продукції та/або її обігу вимогам законодавства у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, чинного на дату виробництва та/або здійснення обігу такої продукції";

8) у Законі України "Про особливості правової охорони географічних зазначень для сільськогосподарської продукції та харчових продуктів, захист прав та застосування схем якості, включаючи традиційні гарантовані особливості для сільськогосподарської продукції та харчових продуктів" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 25, ст. 91):

частину восьму статті 27 викласти в такій редакції:

"8. За подання заперечення сплачується збір у розмірі та в порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України. Вимоги до заперечення, порядок його подання та розгляду визначаються спеціально уповноваженим органом. Заперечення подається разом із доказами надсилання його копії заявнику";

частину першу статті 47 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Порядок ведення Реєстру органів сертифікації затверджується спеціально уповноваженим органом";

9) пункт 5 частини першої статті 1 Закону України "Про географічні зазначення спиртних напоїв" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 53, ст. 158) викласти в такій редакції:

"5) вино кріплене для дистиляції – продукт з фактичною міцністю за об'ємом не менше 18 % об. та не більше 24 % об., одержаний виключно шляхом додавання до вина, що не містить залишкового цукру, неректифікованого дистиляту, одержаного шляхом дистиляції (перегонки) вина виноградного з максимальною фактичною міцністю 86 % об., вміст летких кислот у якому становить не більше 1,5 грама на 1 літр у перерахунку на оцтову кислоту";

10) у пункті 1 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання продовольчої безпеки та розвитку тваринництва" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 83, ст. 302):

в абзаці третьому цифри "12–14" замінити цифрами "12, 14";

доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"підпункту 13 пункту 7 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2026 року".

5. Додаток "Офіційні назви та визначення продуктів винних ароматизованих" до цього Закону є його невід'ємною частиною.

6. Продукти виноградарства, продукти винні ароматизовані, які відповідають вимогам законодавства, що діяло до 1 січня 2026 року, але не відповідають вимогам цього Закону, з 1 січня 2026 року можуть вводитися в обіг та реалізовуватися до настання кінцевої дати споживання або закінчення строку придатності. До 1 липня 2028 року фізичними та юридичними особами – резидентами України можуть вироблятися та реалізовуватися (крім експорту до держав – членів Європейського Союзу) продукти виноградарства з винограду сорту Ізабелла, а також продукти виноградарства, що відповідають визначенню вина кріпленого згідно із законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом, під офіційною назвою "продукт виноградарства – вино кріплене з додаванням спирту етилового ректифікованого".

7. Впродовж перехідного періоду на використання географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, наданого виробникам вина, виробникам продукту винного ароматизованого відповідно до частини другої статті 42 цього Закону, положення статей 40, 43, 47, 48, 49, пункту 5 частини першої статті 62 цього Закону до таких виробників вина, виробників продукту винного ароматизованого не застосовуються.

8. Впродовж перехідного періоду на використання географічного зазначення вина/продукту винного ароматизованого, наданого виробникам вина, виробникам продукту винного ароматизованого відповідно до частини третьої статті 42 цього Закону, положення пунктів 1, 2, 5 і 11 частини першої статті 62 цього Закону до таких виробників вина, виробників продукту винного ароматизованого не застосовуються.

9. З дня закінчення десятирічного перехідного періоду, встановленого статтею 208 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони, використання зареєстрованих географічних зазначень вин Європейського Союзу Champagne (Шампанське), Madera (Мадера), Porto (Порто), Jerez/Xeres/Sherry (Херес), Marsala (Марсала), Malaga (Малага), Tokaj (Токай) у назвах алкогольних напоїв, що походять з України, та їх складових припиняється. Офіційні назви вин, в яких використовуються зареєстровані географічні зазначення вин Європейського Союзу, повинні бути змінені і приведені у відповідність з вимогами цього Закону. Використання похідних слів від зареєстрованих географічних зазначень вин Європейського Союзу ("шампанізація", "токайський" тощо) забороняється.

10. Виробники винограду, виробники продуктів виноградарства, виробники продуктів виноробства, виробники продуктів винних ароматизованих зобов'язані привести свою діяльність у відповідність з вимогами цього Закону до 1 січня 2028 року. До 1 січня 2028 року положення статті 62 цього Закону до таких виробників винограду, виробників продуктів виноградарства, виробників продуктів виноробства, виробників продуктів винних ароматизованих не застосовуються.

11. Особи, які станом на 1 січня 2026 року мають у власності виноградні насадження, що використовуються у господарській діяльності, до 1 січня 2028 року зобов'язані подати проект, відповідно до якого здійснено садіння таких насаджень, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну аграрну політику, державну політику у сфері сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави.

12. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2026 року:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом;

забезпечити створення та функціонування Реєстру органів сертифікації.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
22 серпня 2024 року
№ 3928-IX

ОФІЦІЙНІ НАЗВИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПРОДУКТІВ ВИННИХ АРОМАТИЗОВАНИХ

I. Офіційні назви та визначення вин ароматизованих

1. Вино ароматизоване – продукт, визначений пунктом 2 статті 1 цього Закону.

2. Аперитив на основі вина – вино ароматизоване, до якого дозволяється додавання спирту.

3. Вермут – вино ароматизоване, до якого дозволяється додавання спирту та характерний смак якого забезпечується шляхом використання ароматичних речовин, одержаних з рослин роду полину (*Artemisia*).

4. Вино ароматизоване гірке – вино ароматизоване, до якого дозволяється додавання спирту, яке має характерні гіркий смак і аромат.

Офіційна назва "вино ароматизоване гірке" доповнюється назвою основної гіркої ароматичної речовини.

Офіційна назва "вино ароматизоване гірке" може бути доповнена або замінена такими назвами:

"вино з хініном" – вино ароматизоване, основною ароматичною речовиною якого є натуральний хінін;

"Біттер віно"/*Bitter vino* – вино ароматизоване, основною ароматичною речовиною якого є натуральна ароматична добавка з тирличу (*Gentiana L.*), забарвлене дозволеним жовтим та/або червоним харчовим барвником;

"Американо"/*Americano* – вино ароматизоване, смак і аромат якого зумовлені присутністю натуральних ароматичних речовин, отриманих з полину звичайного (*Artemisia genepi*) та тирличу (*Gentiana L.*), забарвлене дозволеним жовтим та/або червоним харчовим барвником.

5. Вино ароматизоване на основі яєчних жовтків – вино ароматизоване, до якого дозволяється додавання спирту, до складу якого входять якісний яєчний жовток або його екстракт та цукор. Мінімальний вміст цукру у перерахунку на інвертний цукор становить 200 грамів на 1 літр готового продукту, мінімальний вміст яєчного жовтка – 10 грамів на 1 літр готового продукту.

Офіційна назва "вино ароматизоване на основі яєчних жовтків" може доповнюватися терміном *cremovo* ("кремово"), якщо такий продукт містить не менше 80 % вина із зареєстрованою назвою місця походження *Marsala*.

Офіційна назва "вино ароматизоване на основі яєчних жовтків" може доповнюватися терміном *cremovo zabaione* ("кремово забайоне"), якщо такий продукт містить не менше 80 % вина із зареєстрованою назвою місця походження *Marsala* і вміст яєчного жовтка становить не менше 60 грамів на 1 літр готового продукту.

6. Вакева вайнглог/*Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg*/старквінслог – вино ароматизоване з додаванням спирту, основний характерний смак якого досягається використанням натуральних ароматизаторів гвоздики та/або кориці.

II. Офіційні назви та визначення напоїв на основі вина ароматизованих

1. Напій на основі вина ароматизований – продукт, визначений пунктом 41 частини першої статті 1 цього Закону.

2. Напій на основі вина ароматизований кріплений – напій на основі вина ароматизований з додаванням спирту, з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., підсолоджений, отриманий або з білого вина з додаванням дистиляту із сушеного винограду (ізіуму) та ароматизований виключно екстрактом кардамону або з червоного вина з додаванням ароматичних препаратів та/або ароматичних речовин, одержаних виключно із прянощів, женьшеню, горіхів, есенцій плодів цитрусових та ароматичних трав.

3. Сангрія/*Sangría/Sangria* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом від 4,5 % об. до 12 % об., отриманий з вина, характерний смак та аромат якого досягається додаванням натуральних екстрактів чи есенцій плодів цитрусових, з додаванням чи без додавання соку таких плодів, який може містити тверді частинки м'якоті або шкірки цитрусових, до якого можуть додаватися прянощі, діоксид вуглецю, без додавання харчових барвників, колір якого забезпечується виключно використаною сировиною.

Офіційна назва Сангрія/*Sangría/Sangria* може використовуватися для продукту, виробленого в Іспанії чи Португальській Республіці. Якщо країна виробництва інша, ніж Іспанія чи Португальська Республіка, офіційна назва Сангрія/*Sangría/Sangria* доповнюється терміном "напій на основі вина ароматизований", а також словами "вироблено в" із зазначенням назви країни виробництва або регіону країни виробництва.

4. Клареа/*Clarea* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом від 4,5 % об. до 12 % об., отриманий з білого вина, характерний смак та аромат якого досягається додаванням натуральних екстрактів чи есенцій плодів цитрусових, з додаванням чи без додавання соку таких плодів, який може містити тверді частинки м'якоті або шкірки цитрусових, до якого можуть додаватися прянощі, діоксид вуглецю, без додавання харчових барвників, колір якого забезпечується виключно використаною сировиною.

Офіційна назва Клареа/*Clarea* може використовуватися для продукту, виробленого в Іспанії. Якщо країна виробництва інша, ніж Іспанія, офіційна

назва Клареа/*Clarea* доповнюється терміном "напій на основі вина ароматизований", а також словами "вироблено в" із зазначенням назви країни виробництва або регіону країни виробництва.

5. Зурра/*Zurra* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом від 9 % об. до 14 % об., отриманий шляхом додавання бренді чи винного спиртного напою до напою Сангрія/*Sangría/Sangria* або Клареа/*Clarea*, який може містити шматочки плодів фруктів.

6. Біттер сода/*Bitter soda* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом від 8 % об. до 10,5 % об., отриманий з Біттер віно/*Bitter vino*, вміст якого в готовому продукті становить не менше 50 % об., з додаванням діоксиду вуглецю або газованої води.

7. Кальте енте/*Kalte Ente* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., отриманий шляхом змішування вина, вина напівгазованого, вина напівігристого з вином ігристим або вином газованим, з додаванням натуральних речовин з лимона або їх екстракту. Готовий продукт повинен містити не менше 25 % об. вина ігристого або вина газованого.

8. Глінтвейн/*Glühwein* – напій на основі вина ароматизований на основі вина червоного, білого або їх суміші, з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7% об., основний характерний смак якого забезпечується шляхом додавання кориці та/або гвоздики. Додавання води заборонено. Якщо напій отримано з вина білого, офіційну назву Глінтвейн/*Glühwein* доповнюють зазначенням "білий".

9. Віініглогі/Вінглогг/Карштасвінас/*Viiniglögi/Vinglögg/Karštasvynas* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., отриманий виключно з вина червоного або білого, основний характерний смак якого досягається використанням натуральних ароматизаторів гвоздики та/або кориці. Якщо напій отримано з вина білого, офіційну назву Віініглогі/Вінглогг/Карштасвінас/*Viiniglögi/Vinglögg/Karštasvynas* доповнюють зазначенням "білий".

10. Майвейн/*Maiwein* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., отриманий з вина, ароматизованого маренкою запашною (*Galium odoratum L. Scop. Asperula odorata L.*) або її екстрактом для забезпечення переважного смаку маренки запашної.

11. Майтранк/*Maitrank* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7 % об., вироблений шляхом мацерації у білому вині маренки запашної (*Galium odoratum L. Scop. Asperula odorata L.*) або з додаванням її екстракту та з додаванням апельсинів та/або плодів інших фруктів (допускається додавання у формі соку, концентрату чи екстракту). Допускається підсолодження цукром не більше 5 % у перерахунку на інвертний цукор.

12. Пелін/*Pelin* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 8,5 % об., отриманий з вина червоного або білого,

ароматизованого специфічною сумішшю трав. Вміст цукру у перерахунку на інвертний цукор становить 45–50 грамів на 1 літр, загальна кислотність у перерахунку на винну кислоту – не менше 3 грами на 1 літр.

13. Ароматизований десерт/*Aromatizovaný dezert* – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом від 9 % об. до 12 % об., отриманий з вина білого або червоного, ароматизованого сумішшю десертних прянощів. Вміст цукру у перерахунку на інвертний цукор становить 90–130 грамів на 1 літр, загальна кислотність у перерахунку на винну кислоту – не менше 2,5 грама на 1 літр.

Офіційна назва "Ароматизований десерт"/*Aromatizovaný dezert* може використовуватися для продукту, виробленого в Чеській Республіці. Якщо країна виробництва інша, ніж Чеська Республіка, офіційна назва "Ароматизований десерт"/*Aromatizovaný dezert* доповнюється терміном "напій на основі вина ароматизований", а також словами "вироблено в" із зазначенням назви країни виробництва або регіону країни виробництва.

14. Вино трав'яне – напій на основі вина ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом не менше 7% об., вироблений з вина, вміст якого становить не менше 85 % об., ароматизований виключно ароматичними речовинами, одержаними з трав, прянощів або їх комбінації, без додавання харчових барвників.

III. Офіційні назви та визначення коктейлів виномісних ароматизованих

1. Коктейль виномісний ароматизований – продукт, визначений пунктом 34 частини першої статті 1 цього Закону.

2. Коктейль на основі вина – коктейль виномісний ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом менше 7 % об., у якому вміст суслу виноградного концентрованого не перевищує 10 % загального об'єму готового продукту, вміст цукру в перерахунку на інвертний цукор становить не більше 80 грамів на 1 літр.

3. Коктейль виномісний ароматизований напівігристий на основі винограду – коктейль виномісний ароматизований з фактичною міцністю за об'ємом менше 4 % об., вироблений виключно з суслу виноградного, в якому вміст діоксиду вуглецю утворений виключно шляхом бродіння використаної сировини.

4. Коктейль винний ігристий – коктейль виномісний ароматизований з додаванням ігристого вина.

Примітка. Включення термінів "біттер/*bitter*", "коктейль", "аперитив" до офіційної назви продуктів винних ароматизованих не переілюструє їх використання в офіційних назвах, визначеннях або описі продуктів, на які не поширюється дія цього Закону.